

Četrto stoletje nagrad Marjana
Rožanca za področje športa
v Mestni občini Ljubljana

**SOUSTVARJALI
SO ŠPORT V
LJUBLJANI**

Mestna občina
Ljubljana

Četrto stoletje nagrad
Marjana Rožanca za
področje športa v
Mestni občini Ljubljana

**SOUSTVARJALI
SO ŠPORT V
LJUBLJANI**

Mestna občina
Ljubljana

SOUSTVARJALI SO ŠPORT V LJUBLJANI

Četrto stoletja nagrad Marjana Rožanca
za področje športa v Mestni občini Ljubljana

Izdajatelj in založnik: UMco d. d.

Uredniški odbor: Alojz MAVRIČ, dr. Stanislav PINTER,
Gojko ZALOKAR, Ivo MILOVANOVIČ, Janez DRVARIČ, dr. Marta BON

© Citati iz del Marjana Rožanca objavljeni z dovoljenjem Antonije NOVOTNY

© Besedila in obrazložitve nagrad: MOL Ljubljana

Predgovori: Zoran JANKOVIČ, dr. Marta BON, Marko KOLENC, Janez VIRK

Koordinacija: Dušanka KOLČAN

Tehnično urejanje: Založba UMco, zanjo Renate RUGELJ

Črno-bele fotografije: arhivi MOL in osebni arhivi nagrajencev

Barvne fotografije: Miha Fras, Barbara Jakše Jakšič, Vita Kontič, Martin Maček,
Marko Pirc, Uroš Pihner, Alenka Rebec, Nik Rovar, Barbara Zajc, Nada Žgank,
ter arhivi: HK Olimpija, KD Rog; JZ Šport Ljubljana, MOL, Ludus, Ljubljanski
grad, Petrol Olimpija, STA, Timing Ljubljana in drugi ...

Tisk: Natisnjeno v Sloveniji

Naklada: 500 izvodov

Ljubljana 2018

Izdaja zbornika je spominske narave in izključno nekomercialna.

Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
796/799(497.4Ljubljana)
06.05(497.4Ljubljana):796/799
929(497.4Ljubljana):796/799

SOUSTVARJALI so šport v Ljubljani : četrto stoletja nagrad
Marjana Rožanca za področje športa v Mestni občini Ljubljana
/ [uredniški odbor Alojz Mavrič ... [et al.] ; predgovori Zoran
Jankovič ... [et al.] ; fotografije MOL Ljubljana in osebni arhivi
nagrajencev]. - Ljubljana : UMco, 2018

ISBN 978-961-7050-28-8

1. Mavrič, Alojz
297083392

ZBORNIKU NA POT

Tedaj sem končno z ostalimi zelenojamskimi otroki vdrl na igrišče tudi jaz, prvi dan seveda plašno, potem pa z vsakim dnevom bolj sproščeno ... Zbijali smo žogo iz cunj, plezali po ograji Töniesovih skladišč onkraj igrišča, poležavali po visoki, nepokošeni travi, dirjali po lešnati atletski stezi, ki jo je prerasel plevel ... Do sitega smo se naužili tega prepovedanega prostora.

Marjan Rožanc,
odlomek iz dnevniških zapisov
Svoboda in narod

Zoran Janković

župan Mestne občine Ljubljana

Šport nosimo v srcu!

Ljubljana je športno mesto, v katerem smo ponosni na naše športnike ter na vse tiste posameznike, organizacije in društva, ki skrbijo za kakovostne pogoje za razvoj najrazličnejših športnih panog.

Za vsakih uspešnim športnikom in športnico stoji strokovna in predana ekipa strokovnjakov, ki nesebično skrbi za njihov razvoj. Brez njih tudi vrhunskih rezultatov ne bi bilo, to vam bo potrdil vsak športnik. Njihovo delo velikokrat ostaja v ozadju, zato je prav, da jih izpostavimo na podelitvi Rožančevih nagrad.

Z velikim ponosom vsako leto podelimo Rožančeve nagrade, najvišja priznanja Mestne občine Ljubljana s področja športa. Že od leta 1992 z njimi nagradimo tako športnike, ki nas razveseljujejo z vrhunskimi rezultati, kot tudi športne strokovnjake, ki nosijo šport v svojem srcu in se mu nesebično razdajajo.

V nadaljevanju zbornika so nanizani naši nagrajenci, vsi po vrsti izjemne osebnosti, brez katerih si športne Ljubljane sploh ne znamo predstavljati. Prav vsak od njih si zasluži globok poklon in iskreno hvaležnost za vse, kar so prinesli ljubljanskemu športu.

Sam sem velik ljubitelj športa, strasten navijač, ki neizmerno uživa v izjemnih predstavah naših športnikov, zato se zavedam, kako pomembna je skrb za kakovostno športno okolje. Na Mestni občini Ljubljana zato nenehno nadgrajujemo mestno športno infrastrukturo in zagotavljamo kakovostne pogoje za delo tako športnikov kot tudi strokovnih ekip.

Športno Ljubljano gradimo na dveh temeljih. Prvi predstavlja spodbujanje raznovrstne športne ponudbe v naravi, v športnih objektih v lasti Mestne občine Ljubljana in v objektih, zgrajenih v javno-zasebnem partnerstvu. Drugi temelj pa je dobro utečen sistem

sofinanciranja različnih programov športa ter možnost brezplačne uporabe 150 športnih objektov v mestu. Oba skupaj sta osnova za razvoj tako vrhunškega kot rekreativnega športa.

Za konec še nekaj števil, ki potrjujejo, da je šport med našimi prednostnimi nalogami. Od leta 2007 do danes smo za to področje iz proračuna Mestne občine Ljubljana namenili kar 256 milijonov evrov, od tega za programe športa, ki jih izvajajo pretežno športna društva, 86 milijonov evrov, kar v povprečju znaša 8,5 milijona evrov na leto.

S spoštovanjem do vseh dosedanjih nagrajencev se veselimo vseh, ki jim bodo še sledili in s katerimi bomo skupaj razvijali našo prelepo Ljubljano, mesto športa in športnikov!

Srečno!

Marta Bon

*Predsednica Odbora za šport
v Mestni občini Ljubljana*

Namen pričujočega zbornika je, da MOL in mi vsi skupaj osvetlimo posameznike, ki so zaznamovali športna dogajanja v Ljubljani in s tem tudi v Sloveniji. Nujno je spoštovati dosežke predhodnikov, kajti: »če stopiš na ramena predhodnikov, vidiš dlje«. V zgodovino in sedanost ljubljanskega šport je vpetih ogromno posameznikov. Pravijo sicer, če se malo pošalimo, da je z nagradami podobno kot z »metki« oziroma naboji: *vedno je prisotno vprašanje, če nagrade (in metki) dosežejo prave cilje*. Treba je tudi poudariti, da je še veliko posameznikov in osebnosti, ki bi si zaslužili omembo v tej knjigi. Izbrati najzaslužnejše ljudi za razvoj športa ni lahka, niti enostavna naloga. Je odgovornost in zaveza. Včasih je predlogov veliko, zato so odločitve kar težke in res težko je biti objektivni in pravični. Prepričani smo, da bi si poleg vseh naših nagrajencev tudi mnogi športni delavci, ki tukaj niso imenovani, zaslužili tako nagrado kot navedbo v tem knjižnem delu. Mnogo je namreč posameznikov, ki so enako močno zaznamovali športna dogajanja in bi si tudi zaslužili neko formalno priznanje. Na področju športa v Ljubljani formalno največ pomeni Rožančeva nagrada, to je največja nagrada na tem področju, ki jo podeljuje MOL. Mnogi športni delavci pa poznajo tudi »nagrade«, ki pogosto največ pomenijo: da športniki, ki smo jih trenirali ali pa smo bili v njihovem času predsedniki klubov oziroma smo nastopali v drugih vlogah v klubih, pristopijo k nam in rečejo: »Pri vas sem treniral in na te čase imam najlepše spomine; tako srečen sem bil takrat ... Ravno vi ste bili tisti, ki ste soustvarjali mojo pot mladostnika in me naučili, kaj je prav in kaj ni. V tem klubu ste mi predali veliko dediščino, s tem ko ste me naučili delavnosti, discipline, odnosov... Naučili ste me, kaj pomeni deliti, sodelovati, pomagati in podpreti sočloveka. V športu ste mi omogočili sprejetost, priznanje,

občutek pripadnosti takrat, ko sem to najbolj potreboval.« Vsi, ki iskreno delujemo v športu, ki nam je šport poslanstvo, vemo, da so ravno takšne »nagrade« pogosto najžlahtnejše in najmočnejše »pobožajo dušo«. Je pa tudi prav, da najbolj predane športne delavce tudi formalno nagradimo. Mestna občina tudi sicer podeljuje priznanja za dosežke na različnih področjih življenja v Ljubljani. *Najvišji priznanji Mestne občine Ljubljana* sta naziv častni meščan in častna meščanka ter nagrada in plaketa glavnega mesta Ljubljana. Želimo si, da bi med športniki našli in znali izpostaviti posameznike, ki si zaslužijo tudi nagrado mesta Ljubljane ali naziv častnega meščana. Verjamemo, da ljubljanski šport premore posameznike, ki bodo kmalu tudi med dobitniki najvišjih priznanj mesta Ljubljane. Največje priznanje pa bo predvsem to, da bomo vsi delavci na področju športa v Ljubljani med sabo spodbujajoči, spoštljivi, sodelujoči, dobrotljivi in strpni.

Marko Kolenc

vodja Oddelka za šport

Pravijo, da je bil Marjan Rožanc duša moštva na Slovanu. Verjetno so tudi Rožančevi nagrajenci v svojih športnih kolektivih bili, mnogi so še vedno, duša moštva. S svojim predanim delom in ljubeznijo do športa so načrtali globoko sled in ustvarili bogato športno dediščino.

Marjan Rožanc je v *Duši moštva* zapisal: »Zadolžen je tako sebi kot soigralcem in gledalcem; vprašanje je samo kdaj in kako bo uskladi to svojo dvojno zadolženost. Zato se na igrišču tudi vede, kot da bi čakal navdih. To je skratka igralec, ki ni svoje lastno in samozadostno središče, ampak je usmerjen iz sebe v svet, v prazen prostor, k »svetišču«. Prav ta njegova usmerjenost iz sebe v svet pa mu daje pretanjšan občutek za prostor in čas, občutek za skupno hotenje, pa tudi napadalno moč, vztrajnost in sposobnost za premagovanje vsega malenkostnega in zakonitega.«

Menim, da je stanje v ljubljanskem športu iz leta v leto boljše in vedno več je pozitivne miselne naravnosti. Vedno več je trenerjev in drugih športnih delavcev, ki vedo, da je v športu mladih bolj kot rezultat pomemben vsestranski razvoj in vzgoja za življenje. Vedo, da v športu otrok in mladine ne gre za tekmovalno uspešnost in rezultat za vsako ceno. Gre za uravnoteženost različnih aktivnosti, gre za igrivost; gre za telesno in duševno zdravje otrok v športu. Želimo, da bi vsi skupaj dosegli nekakšen trajnostni razvoj, da mladi ostajajo čim dlje v tekmovalnem športu. Ti trenerji in drugi športni delavci bodo lahko ob podpori vodstev športnih društev, skupaj z vrhunskimi športniki, v prihodnje nove duše moštev ljubljanskih športnih kolektivov.

Janez Virk

*od 1. 1. 1995 zaposlen v Mestni občini
Ljubljana v Službi za šport v Oddelku za
predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport
kot višji svetovalec za šport v pokoju*

Ob osamosvojitvi Slovenije smo začeli urejati tudi dotlej zavirane procese, ki zadevajo ustrezno ureditev osnovnih lokalnih skupnosti: občin. Tako se je Ljubljana končno lahko organizirala kot ena občina in ni bila več razdeljena na pet umetnih delov. Seveda pa je ta reorganizacija potekala postopoma, in sicer tako, da so se najprej ukinile dotedanje interesne skupnosti, kar je pomenilo, da skrb za delovanje družbenih dejavnosti namesto njih prevzame, tako kot v vseh zahodnoevropskih državah, lokalna samouprava. Zato so se v novi »temeljni« lokalni skupnosti, to je mestu, oblikovali ustrezni upravni organi za vodenje teh družbenih dejavnosti na ravni mesta, in enako se je začelo dogajati tudi z dotedanjo »telesno kulturo«.

Telesna kultura je bila vse dotlej družbena dejavnost, ki so jo izvajali državljani ljubiteljsko – amatersko, takšne so bile tudi družbeno-politične usmeritve, in to kljub temu, da je prav Ljubljana kot prva v Jugoslaviji izvedla javno objavljen »nakup« nogometaša (sloviti Radoslav Bečejac je prestopil iz beograjskega Partizana v NK Olimpijo za 60 milijonov dinarjev). Odtlej so se začeli pojavljati profesionalni športniki, čeprav dolgo časa samo v nogometu, potem pa še v košarki in drugih športih – kljub temu, da družbeno-politične smernice tega niso dopuščale. Pač pa so malo pred tem, leta 1962 ustanovljene občinske športne zveze leta 1965 začele s priznanji nagrajevati amaterske telesno-kulturne delavce – nadvse zaslužno in nujno, kajti izključno na njih je tedaj slonel razvoj telesne kulture, danes v zoženem področju imenovane »šport«. Enako je bila tudi leta 1965 na ravni Republike Slovenije ustanovljena Bloudkova nagrada za telesno-kulturne delavce, v Ljubljani pa na mestni ravni Župančičeva nagrada

za kulturne delavce. S tem smo torej na mestni ravni zapolnili manko ustreznega priznanja za telesno-kulturne delavce.

Tako je šele leta 1992, ob ustalitvi nove organiziranosti (zdaj »športa«) v Mestni občini Ljubljana, končno napočil čas, da se družba spomni na predano ljubiteljsko pa tudi neutrudno profesionalno delo takrat še predvsem v športnih klubih. Ljubljana je bila tedaj dejansko središče Slovenije tako športne dejavnosti, kar se je kazalo tudi po rezultatih dela na šolah, kot tudi tekmovalnega športa. In skorajda nihče ni imel pomislekov glede tega, po kom naj bi imenovali to nagrado, kajti malo pred tem, septembra 1990, je umrl morda najbolj prodorni in učinkoviti »telesno-kulturni« amaterski delavec Marjan Rožanc (rojen novembra 1930). Čeprav je bil Rožanc predvsem »nor na nogomet«, je bil tudi pobudnik drugih športov, predvsem pa povezovalec mladine z vzhodnega konca Ljubljane na novih igriščih Slovana na Kodeljevem, ki jih je pomagal zgraditi. Soustanovil je Teniški klub Slovan in Smučarski klub Snežinko. Rožanc je tudi eden najvplivnejših in najpomembnejših slovenskih kulturnikov. Prvi, ki je z erotičnim melosom pisal o športu (romana Ljubezen in Zelena jama ter zbirka esejev Demon Iva Daneua). Tako seveda

»športniki« nismo bili prvi, ki smo se spomnili nanj pri podeljevanju nagrad. Tako je že kmalu po njegovi smrti začela podeljevati Rožancčeve nagrade za najboljši esej Založba Mihelač. Srečal sem se z gospodom Mihelačem ter Marjanovo soprogo gospo Janjo, da smo uskladili datume in oblike prireditvev.

Ob tem smo morali poiskati še nekoga, ki bi bil njemu vsaj od daleč podoben, literata z ljubeznijo do športa, da je pripravil spominsko brošuro in esej o Marjanu za prvo podelitev priznanj. Kljub mnogim, predvsem v »fusbalo« zagledanim kulturnikom je bilo težko (to so bili predvsem operni pevci: Rudolf Francl, danes Juan Vasle, pa tedaj še literat Božič (»Voščenska«)), in naposled smo se odločili za pesnika Milana

“

Ni težava v mladih, temveč v načinu dela in ljudeh, ki delajo z njimi. Trenerji mlajših selekcij niso učitelji in vzgojitelji, temveč z njimi že resno trenirajo. To je največja težava. Zato na koncu dobimo 'polproizvode'.

*Radoslav Bečejac,
nogometni trener, 2013*

”

Deklevo. Tako je mesto Ljubljana februarja 1992, po sklepu Izvršnega sveta Skupščine mesta Ljubljana z dne 19. januarja 1992 prvič podelilo Rožančeve nagrade mesta Ljubljane za področje športa.

ČETRT STOLETJA NAGRAD MARJANA ROŽANCA ZA PODROČJE ŠPORTA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA

Nagrado Marjana Rožanca lahko prejmejo prostovoljni športni delavci, športniki, športni vzgojitelji, profesionalni delavci v športu in športni novinarji za izjemne dosežke v minulem letu ali za delo v daljšem časovnem obdobju.

Pobudo za podelitev priznanja lahko dajo posamezniki in pravne osebe, ki imajo stalno prebivališče oziroma sedež v Mestni občini Ljubljana.

Objavljene obrazložitve pri nagrajencih so bile napisane v letu podelitve nagrade.

Med njimi so bili »sokoli« in »orli«, in kadarkoli so se razdelili na moštvi za nogomet ali za kakšno drugo igro, so se zmerom razdelili po tej svoji ptičji pripadnosti.

Marjan Rožanc,
odlomek iz romana *Ljubezen*

Kazalo nagrajenk in nagrajencev

1992

Gregor KLANČNIK	22
Lojze KOLMAN	23
Tone SIMONČIČ	24
Milan VAJDA	25
Jelica VAZZAZ	26

1993

Martin KOŠIR	28
Jože MEŠL	29
Mitja VIDIC	30

1994

Andrej JELENC	32
Avgust LIKOVNIK	33
Jože MAVRIČ	34
Jože PRELOG	35
Rudi ZUPANC	36

1995

Matjaž JAKOPIČ	38
Alojz MIKOLIČ	39
Miklavž SEVER	40

1996

Brigita BUKOVEC	42
Jože GOGALA	43
Jure KASTELIC	45
Andraž VEHOVAR	46

1997

Andrej BOLTEŽAR	48
Rajmond DEBEVEC	49
Janko POPOVIČ	51
Športno društvo TABOR	52

1998

Adi KOZINC	54
Franci PAVŠER	55
Zmago SAGADIN	56
Katarina VENTURINI in Andrej ŠKUFGA	57
Zvone ZANOŠKAR	58

1999

Alojz MAVRIČ	60
Janez PAVČIČ	61
Miloš SLUGA	62
Branka VAJNGERL	63
Veslaški klub LJUBLJANICA	64

2000

Janez GALE	82
Marija KOSEC MAGUŠAR	83
Mitja LAVRIČ	85
Miran TRONTELJ	86

2001

Alojzij JUVANC	88
Marija KIT - JUVANČIČ	89
Peter MANKOČ	91
Ženski rokometni klub KRIM	92

2002

Marjan GOSTINČAR	94
Zvone MAJCEN	95
Aljaž PEGAN	96

2003

Milorad ORELJ	98
Adolf PERME	99
Raša SRAKA	100

2004

Boštjan DODIČ	102
Srečko MASLE	103
Tone ŠERCER	105
Franc USENIK	106

2005

Milan BRICELJ	108
Simon HOČEVAR	109
Mitja PETKOVŠEK	110

2006

Silva ČRNUGELJ	112
Gojko ZALOKAR	114

2007

Ivo DANEU	132
Dejan KRALJ	133

2008

Aleš MIŽIGOJ	136
Marjan PRELOVŠEK	137
Edvard ŠEGA	138

2009

Tomaž VNUK	140
Jože ŠKRABA	141
Vladimir ČERMAK	142
Marko RAČIČ	144

2010

Jure MEGLIČ	146
Janez TOMAŽIČ	147
Peter ŽAGAR	149
Marko TRŠKAN	150

2011

Eva TERČELJ	152
Bojan ŽMAVC	153
Gabrijel AMBROŽIČ	154
Bojan RAK	155
Andrej JERAS	156

2012

Sašo BERTONCELJ	158
Franci BERGANT	159
Bernarda MAVRIČ	161
Jurij NOVAK	162

2013

Živa DVORŠAK	164
Zveza športnih društev SLOVAN ...	165
Drago BANOVIČ	166
Jože MERMAL	168

2014

Tanja ŽAKELJ	170
Alena YAKUBOUSKAYA	171
Matija KRNC	173
Ljubo JASNIČ	174

2015

Anže URANKAR	176
Helena ŽIGON	177
Andrej RAZDRIH	178
Tomislav LEVOVNIK	180

2016

Marina PIRKMAJER	182
Radivoj STANIČ	183
Matjaž UDIR	184

2017

Benjamin SAVŠEK	186
Goran DRAGIČ	187
Matjaž JEMEC	189
Silvo MARINČIČ	190

1992

1992

Gregor KLANČNIK
Lojze KOLMAN
Tone SIMONČIČ
Milan VAJDA
Jelica VAZZAZ

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na področju planinstva

Gregor KLANČNIK je uspešno delovanje na področju gospodarstva dopolnil s prav tako uspešnim delovanjem na področju športa. Ukvarjal se je z gimnastiko in smučanjem, še posebno pa so mu bile pri srcu gore. Opravil je številne vzpone v domače in tuje gore, ki jim je ostal zvest vse do danes. Po upokojitvi je prevzel skrb za povečanje in posodobitev Triglavskega doma na Kredarici. Nenehno je postavljajl v ospredje ekološke rešitve pri načrtovanju investicij v gore. Kot predsednik Planinskega društva Ljubljana Matica, ki mu predseduje že več kot desetletje, pa ni skrbel samo za gospodarjenje v društvu, temveč tudi za delovanje vseh odsekov planinske alpinistične dejavnosti.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za tekmovalne uspehe v športni gimnastiki

Lojze KOLMAN, član Športnega društva Trnovo, sodi v krog najuspešnejših tekmovalcev v športni gimnastiki v Sloveniji. Tekmovalnim uspehom, ki jih je dosegel na domačih tekmovanjih v vseh kategorijah, je dodal še vrsto mednarodnih vrhunskih dosežkov. Leta 1990 je na evropskem prvenstvu z vajo na drogu osvojil bronasto medaljo, leta 1993 je na evropskem prvenstvu zasedel šesto mesto na drogu in deseto mesto na bradlji ter na svetovnem prvenstvu leta

1992 petnajsto mesto na drogu. Njegovo ime bo za vedno zapisano v svetovni gimnastični zgodovini. To si je prislužil z uspešno prvo izvedbo elementa na drogu, ki nosi njegovo ime.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na področju taborništva

Tone SIMONČIČ je večino svojega prostega časa namenil taborniškim dejavnostim. Njegovo delo je bilo bogato, pestro pa tudi izvirno. Ustanovil je Rod Rožnik in sodeloval pri številnih pripravah za ustanovitev novih taborniških rodov v okolici Ljubljane. Čeprav je imel v Zvezi tabornikov Slovenije številne zadolžitve, je vseskozi vodil Rod Rožnik in kot dejavni vodnik ohranjal neposreden stik z mladimi taborniki. Zanje je napisal tudi številne priročnike, ki so jih s pridom uporabljali. Kot

strokovnjak in kronist taborniškega gibanja se je specializiral za ideologijo taborniškega gibanja, zgodovino, propagandno sporočilnost, vzgojne vrednote taborništva in v zadnjih letih za zbiranje taborniških šeg in navad kot nepisanih taborniških zakonov.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
pri vodenju društva

Milan VAJDA dela na športnem področju od leta 1960 v železničarskem športnem društvu Ljubljana. Ker je bil uslužbenec jugoslovanskih železnic, je predstavljal še kako pomembno vez med železnicami in društvom, ki je izvajalo svojo dejavnost na objektu, ki je bil v lasti železnic. Ustvarjalno je prispeval pri vzgoji mnogih generacij mladih nogometašev in bil trideset let predsednik Nogometnega kluba Ljubljana. Zelo učinkovit je bil tudi pri investicijskih vlaganjih v obnovo športnega objekta. Deloval je na različnih ravneh organiziranosti nogometne stroke pa tudi v organih Zveze telesnokulturnih organizacij in Telesnokulturne skupnosti občine Šiška.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za življenjsko delo

Jelica VAZZAZ je v mladosti tekmovala v športni gimnastiki, kot vrhunska telovadka je nastopala za državno reprezentanco, po končani tekmovalni karieri se je posvetila vzgajanju različnih kategorij tekmovalk v športni gimnastiki. Dve desetletji se je ukvarjala s pedagoškim in znanstvenoraziskovalnim delom na Visoki šoli za telesno kulturo, pozneje Fakulteti za šport v Ljubljani, kjer je bila nosilka predmeta športna in športno-ritmična gimnastika ter napisala vrsto strokovnih knjig. Zaslužna je za uveljavitev športno-ritmične gimnastike v Sloveniji. Zasedala je pomembna mesta v zvezi Partizan in vsa leta dejavno deluje v organih Gimnastične zveze Slovenije. Bila je ugledna mednarodna sodnica v

športni gimnastiki. S svojo neizmerno energijo in duhovno svežino je pomagala pri reševanju številnih problemov in zagat, ki jih zahteva moderen način organiziranosti in vodenja društva.

1993

Martin KOŠIR
Jože MEŠL
Mitja VIDIC

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na področju rekreacije slepih

Martin KOŠIR si je stalno prizadeval za človeka v težavah, zato je bilo njegovo delovanje v športu marsikje tudi pionirsko. Največji del njegovih prizadevanj je bil namenjen slepi mladini. Leta 1953 je svoje izkušnje pri organizaciji smučarskih tečajev za mladino začel udeleževati v zavodu za slepo mladino v Ljubljani ter z učenjem smučanja slepega prijatelja postavljati izhodišča za športno-rekreativno dejavnost slepih. Slepe je navajal na samostojno gibanje s smučmi po terenu in tudi pohodništvo. Z napredovanjem obvladavanja smučanja so slepi želeli potrjevati svoje znanje tudi na tekmovanjih. Zato je uvedel tekmovanja v smučarskih tekih, slalomu in veleslalomu ter spremljal svoje varovance tudi na mednarodna

tekmovanja. Kot dolgoletni učitelj in trener slepih smučarjev bo ostal zapisan kot pionir v domači in tuji strokovni javnosti.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za vzgojo vrhunskih športnikov

Jože MEŠL je trenersko delo v moški športni gimnastiki začel leta 1960 v Partizanu Narodni dom, nadaljeval pa v Partizanu Trnovo. Po večletnih naporih mu je uspelo leta 1990 prodreti v svetovni gimnastični vrh, ko je njegov varovanec Lojze Kolman osvojil bronasto medaljo na evropskem prvenstvu. Z mednarodno priznanim elementom »kolman«, ki ga je kreiral skupaj z varovancem, ter njegovo uvrstitvijo v mednarodni pravilnik je dal slovenski športni gimnastiki novo vrednoto. Njegovi varovanci so stalni člani državnih reprezentanc in so leta 1993 na Mediteranskih igrah osvojili bronasto medaljo. Vzgojil je rod mladih telovadcev, med katerimi največ obeta Aljaž

Pegan, ki kaže, da bo dostojno nasledil Lojzeta Kolmana ali pa ga celo prekosil.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za razvoj rokometu

Mitja VIDIC je vse svoje življenje posvetil rokometu. Ob prihodu v Ljubljano leta 1949 se je zaposlil v Zvezi športnih iger, zadolžen je bil za razvoj rokometu v Sloveniji. Ob Enotnosti, danes Olimpiji, so v Ljubljani že prvo leto njegovega delovanja nastala društva Krim, Slovan in Železničar. Ker se je zavedal, da brez široke baze igralcev rokomet ne bo napredoval, je med tedanjimi srednješolci organiziral rokometno šolo, ki je dva meseca ves dan potekala na letnem telovadišču v Tivoliju. Skrb za naraščaj ga je vodila ves čas njegove rokometne kariere, kar se je odražalo

tudi v interesu za rokomet v šolskih športnih društvih. Ta množičnost in strokovno delo sta se pokazala v dolgoletni uspešnosti ženske članske ekipe Olimpije. Svoje znanje je prenašal na številne generacije trenerjev na kadrovskih tečajih, napisal pa je tudi tri strokovne knjige o rokometu.

1994

1994

Andrej JELENC
Avgust LIKOVNIK
Jože MAVRIČ
Jože PRELOG
Rudi ZUPANC

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za tekmovalne dosežke

Andrej JELENC je član Kajak kanu kluba Ljubljana od leta 1976. V svoji dolgoletni športni karieri je dosegel izjemne rezultate. V sedemnajstih tekmovalnih sezonah je poleg naslovov državnega prvaka na sedmih svetovnih prvenstvih osvojil devet medalj. Svetovni prvak posamezno je bil leta 1989, ekipno pa 1991. Leta 1988 je zmagal v skupni razvrstitvi evropskega pokala, leta 1989 in 1991 pa skupni razvrstitvi svetovnega pokala. Z doseženimi rezultati je pomembno

prispeval k uveljavitvi slovenskega športa v mednarodnem prostoru. Svoje bogate izkušnje in znanje uspešno prenaša na mlajše tekmovalce tako v klubu kot reprezentanci.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za življenjsko delo

Avgust LIKOVNIK aktivno deluje v športu že 47 let. Od leta 1948 je ustanovni član Kegljaškega kluba Ljubljana. Ima pomembni delež pri preoblikovanju kegljanja iz gostilniške igre v športno dejavnost. Bil je sekretar odbora za kegljanje pri Fizikalni zvezi Slovenije. Za državno reprezentanco Jugoslavije je nastopil 21-krat in leta 1953 na prvem svetovnem prvenstvu v Beogradu postavil svetovni rekord. Bil je sekretar športne zveze Slovenije ter odgovoren za delovanje centra za šolanje in izpopolnjevanje amaterskih in strokovnih kadrov. Bil je član številnih krovnih organizacij v Jugoslaviji, član olimpijskega komiteja Slovenije in predsednik Kegljaške zveze Slovenije. Leta 1978 je bil izvoljen v tehnično komisijo mednarodne kegljaške organizacije, bil podpredsednik in

od leta 1983 predsednik mednarodne kegljaške organizacije. Za delo je prejel Bloudkovo nagrado in najvišje priznanje mednarodne zveze zlati kegelj ter številna druga priznanja.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za vzgojo vrhunskih športnic

Jože MAVRIČ je skoraj vse svoje življenje posvetil športu. Začel je kot tekmovalec v športni gimnastiki na Taboru in pozneje v Partizanu Zelena jama. Pri rokometnem društvu Slovan ni bil samo igralec, ampak tudi trener in sodnik. Po končanem višješolskem študiju na Visoki šoli za telesno kulturo se je zaposlil na OŠ Vide Pregarc, vendar je kmalu prevladala želja, da bi se profesionalno ukvarjal s športno gimnastiko. Postal je trener v društvu Zelena jama, kjer je vzgojil številne vrhunske tekmovalke,

ki so redno nastopale v državni reprezentanci in nekatere dosegale tudi vidne mednarodne rezultate. Zaupane pa so mu bile tudi naloge trenerja državne reprezentance. Svoje bogato strokovno in pedagoško znanje je ves čas prenašal na mlajše vodnike in trenerje ter vzgojil vrsto strokovnih

kadrov, ki z njim uspešno nadaljujejo delo. Ves čas je bil dejaven kot funkcionar v društvu in drugih športnih združenjih.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
**za vzgojo mladine in posodabljanje
športnih površin**

Jože PRELOG se je v mladosti ukvarjal z različnimi športi, toda najljubša mu je bila odbojka, v kateri je tudi tekmoval. Kot profesor pedagogike je v športu videl pomembno sredstvo za doseganje ustvarjalnega in zdravega življenja mladine. Zato si je stalno prizadeval za ureditev in posodobitev športnih objektov in površin, namenjenih mladini za športno vadbo. Mladino je navduševal tako za tekmovalni kot rekreativni šport. Leta 1974 je postal predsednik Železničarskega športnega društva v Ljubljani in ga uspešno vodil do leta 1992, ko mu je bolezen preprečila nadaljnje delo. Bil je eden glavnih pobudnikov za pridobitev organizacije balkanskega prvenstva v atletiki, kar je omogočilo kakovostno obnovo in tehnološko posodobitev objekta. Po posodobitvi je železničarski stadion postal eden najlepših objektov v Sloveniji.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Rudi ZUPANC je svojo športno pot začel leta 1945 v takratni Enotnosti kot aktiven telovadec. Bil je večkratni mladinski državni prvak. V članski konkurenci je bil leta 1952 tretji v državi in kandidat za nastop na svetovnem prvenstvu v Rimu 1954, ki pa se ga ni udeležil zaradi odhoda na služenje vojaškega roka. Po prihodu iz vojske je začel aktivno delovati kot vodnik, trener in sodnik v športni gimnastiki pa tudi tudi načelnik športnega društva Tabor. Od leta 1975 je opravljal številne funkcije v komisijah in organih telesnokulturnih skupnosti in krovnih

športnih organizacij v občini, mestu in republiki, med drugim je bil podpredsednik odbora za organizacijo svetovnega prvenstva v gimnastiki leta 1970 v Ljubljani. Leta 1992 je postal prvi predsednik sveta agencije za šport v Ljubljani.

1995

1995

Matjaž JAKOPIČ
Alojz MIKOLIČ
Miklavž SEVER

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Matjaž JAKOPIČ je zapisan nogometu že od mladih nog. Najprej se je sam preizkusil kot igralec in bil eden boljših slovenskih nogometašev. Pozneje se je odločil svoje strokovno znanje in pridobljene izkušnje prenesti na mlade nogometaše. Kot trener je nekaj let deloval v slovenskem prostoru, na koncu pa se je ustalil v Nogometnem klubu Ježica,

kjer se že več kot desetletje posveča delu z mladimi nogometaši. Ob iskanju novih organizacijskih oblik je pod njegovim vodstvom začela delovati nogometna šola Braneta Oblaka. Dolgoletna vzgoja in skrb za mlade nogometaše sta bili bogato poplačani z uvrstitvijo mladinske klubske ekipe v prvo državno ligo.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za vzgojo vrhunskih strelcev

Alojz MIKOLIČ se je s streljanjem aktivno ukvarjal 27 let in dosegel pomembne mednarodne rezultate. Svoje bogate tekmovalne izkušnje se je odločil prenesti na mlajši rod športnih strelcev. V strelski družini Olimpija že več kot dve desetletji vzgaja vodi in trenira vrsto mlajših in starejših strelcev, ki na domačih in mednarodnih tekmovanjih dosegajo izvrstne rezultate. Da je vrhunski strokovnjak in trener, potrjuje njegov varovanec Rajmond Debevec, ki je bil poleg vrste svetovnih rekordov ter vrhunskih uvrstitev na svetovnih in evropskih prvenstvih in pokalih dvakrat razglašen tudi za najboljšega strelca na svetu. Njegova strokovnost je nepogrešljiva v ljubljanskem in slovenskem športnem strelstvu.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za življenjsko delo

Miklavž SEVER je s športom povezan vse življenje. Kot aktiven športnik se je najbolj izkazal v rokometu, kjer je bil tudi član slovenske reprezentance, pozneje pa kot eden najboljših igralcev bowlinga v Sloveniji. Svoje organizacijske sposobnosti je pokazal v obdobju gradnje hale Tivoli, s katero je tesno povezan od leta 1965. Kot njen direktor je doživel vsa uspešna in neuspešna obdobja delovanja. Kot izvrsten organizator in poznavalec športa je suvereno deloval v vseh organizacijskih odborih velikih mednarodnih prirediteljev, ki so potekale v Hali Tivoli pa tudi v Ljubljani.

Njegovo poznavanje problematike delovanja športnih objektov mu je omogočilo uspešno organiziranje in vodenje obnove Hale Tivoli, ki je spet pridobila funkcionalnost, ki jo sodoben šport zahteva.

1996

Brigita BUKOVEC
Jože GOGALA
Jure KASTELIC
Andraž VEHOVAR

- ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 1996
za srebrno medaljo na olimpijskih igrah

Brigita BUKOVEC je s športom povezana od otroških let, ko se je najprej ukvarjala s športno gimnastiko, kot desetletna deklica pa se je prvič podala na atletski stadion in se od njega ni več ločila. Številnim odmevnim rezultatom v evropskem in svetovnem merilu je na olimpijskih igrah v Atlanti leta 1996 dodala srebrno medaljo v teku na 100 m z ovirami, kar je eden največjih uspehov slovenskega in ljubljanskega športa. Od začetka je članica Atletskega kluba Olimpija. Njeni tekmovalni uspehi so med mladimi vzbudili veliko zanimanja za ukvarjanje z atletiko.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
pri vodenju in organizaciji športa

Jože GOGALA je v lanskem letu dopolnil osemdeset let. S trinajstimi leti je postal mladinski državni prvak v umetnostnem drsanju, pozneje se je usmeril v hokej na ledu, kjer je igral za moštvo Ilirije in nato za Enotnost. Leta 1939 je bil član državne hokejske reprezentance na svetovnem prvenstvu v Švici. Sodeloval je pri športnih organizacijah ljubljanskega, slovenskega in jugoslovanskega prostora, tudi kot sekretar jugoslovanske zveze za drsanje in hokej na ledu, zasedal je pomembne položaje v organizacijskih odborih štirih svetovnih

prvenstev v hokeju na ledu, ki so bila v Ljubljani od leta 1966. Leta 1967 je bil član organizacijskega odbora evropskega prvenstva v umetnostnem drsanju, leta 1970 pa generalni sekretar svetovnega prvenstva v umetnostnem drsanju. Deloval je tudi v občinskih in mestnih organih krovnih športnih institucij.

“ Niti enkrat se ni zgodilo, da bi ne bil prav eden izmed nas prvi pri žogi, še preden je sploh odskočila od travnika – in že se je začel cirkus ... Prvemu driblingu je sledil drugi, drugemu tretji, in če so hoteli oficirji žogo vsaj poduhati, so morali sprejeti naš pobalinski izziv in se razvrstiti na enem ali drugem koncu igrišča v moštvo, pripravljeno na tekmo. ”

Marjan Rožanc,
odlomek iz romana *Ljubezen*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za vzgojo mladih in vrhunskih atletinj

Jure KASTELIC je s športom povezan že od otroških let, ko je uspešno tekmoval v atletiki. Po srednji šoli se je vpisal na Fakulteto za šport, vendar so ga razmere prisilile, da se je začel poklicno ukvarjati z atletiko. Kot trener v Atletskem klubu Olimpija je doživljal vzpone in padce, vendar mu je ostal zvest do danes. Z vodenjem različnih selekcij od cicibanov do vrhunskih atletov je postopoma pridobival sloves vrhunškega strokovnjaka za področje šprinta. Več kot desetletje dela z Brigito Bukovec mu je prineslo med trenerji tudi mednarodno uveljavitev. Številni klubi in trenerji so ga vabili k sodelovanju ter si želeli njegovih strokovnih mnenj in nasvetov. Zadnji rezultati Brigitte Bukovec in Alenke Bikar so dokončno potrdili njegovo mednarodno veljavo.

- ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 1996
za srebrno medaljo na olimpijskih igrah

Andraž VEHOVAR je član Kajak kanu kluba Rašica in stalni član državne reprezentance v kajaku v disciplini slalom. Poleg vrste izjemnih rezultatov na tekmah svetovnega pokala in drugim mestom na svetovnem prvenstvu v ekipni vožnji v letu 1995 je svoj največji uspeh dosegel na olimpijskih igrah v Atlanti leta 1996 z osvojitvijo srebrne medalje v slalomu. Poleg športnih dosežkov je tudi uspešen študent, s svojim odnosom do dela in moralnimi kvalitetami pa dober zgled sedanji

mladi generaciji tekmovalcev in ljubiteljev kajaka in kanuja pri iskanju njihove športne in življenjske poti.

1997

1997

Andrej BOLTEŽAR
Rajmond DEBEVEC
Janko POPOVIČ
Športno društvo TABOR

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem področju in vrhunske
tekmovalne dosežke

Andrej BOLTEŽAR se je kolesarskemu športu zapisal s šestnajstimi leti v ljubljanskem klubu Odred. Leta 1960 je postal član državne reprezentance in petkrat pripomogel k njeni zmagi na mednarodni dirki po Jugoslaviji, leta 1963 pa je na njej zmagal med posamezniki. Član reprezentance je bil deset let. Po končani tekmovalni karieri je leta 1971 v klubu prevzel skrb za mlade kolesarje. Imel je, kot pravijo, nos za nadarjene kolesarje in je tako vzgojil vrsto odličnih mladincev, od katerih so najbolj znani Vinko Polončič, Primož Čerin, Brane Ugrenovič in Robert

Pintarič. Bil je cenjen strokovni delavec v jugoslovanski in slovenski kolesarski zvezi, še posebej zaradi poštenega odnosa do zaupanega mu dela, sodelavcev in okolja.

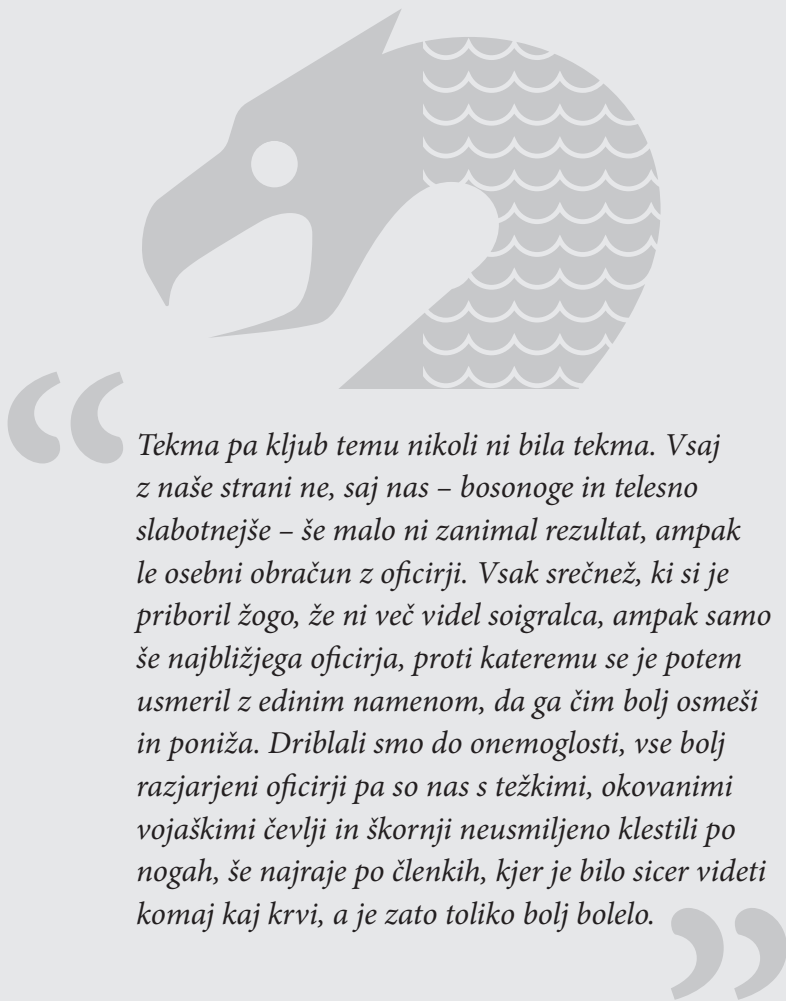
► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za vrhunske dosežke v streljanju

Rajmond DEBEVEC

je s petnajstimi leti postal član Strelskega kluba Olimpija. V dolgoletni tekmovalni karieri je dosegel 21 zmag na tekmah svetovnega pokala, v letih 1992 in 1993 pa je bil tudi skupni zmagovalec svetovnega pokala. Leta 1991 in 1993 je bil razglašen za najboljšega strelca na svetu. Na svetovnih prvenstvih je z ekipo osvojil štiri naslove svetovnih prvakov, enkrat pa tretje mesto. Med posamezniki je leta 1990 osvojil drugo mesto. Na evropskih prvenstvih je med posamezniki osvojil enkrat prvo, dvakrat drugo in petkrat tretje mesto. Postavil in izenačil je trinajst svetovnih rekordov. V streljanju s samostrelom je osvojil na svetovnih prvenstvih štiri zlate in eno bronasto medaljo, na evropskih prvenstvih pa eno zlato, eno srebrno in dve bronasti medalji ter postavil in izenačil devet svetovnih rekordov.

Tekma pa kljub temu nikoli ni bila tekma. Vsaj z naše strani ne, saj nas – bosonoge in telesno slabotnejše – še malo ni zanimal rezultat, ampak le osebni obračun z oficirji. Vsak srečnež, ki si je priboril žogo, že ni več videl soigralca, ampak samo še najbližjega oficirja, proti kateremu se je potem usmeril z edinim namenom, da ga čim bolj osmeši in poniža. Driblali smo do onemoglosti, vse bolj razjarjeni oficirji pa so nas s težkimi, okovanimi vojaškimi čevlji in škornji neusmiljeno klestili po nogah, še najraje po členkih, kjer je bilo sicer videti komaj kaj krvi, a je zato toliko bolj bolelo.

Marjan Rožanc,
odlomek iz romana *Ljubezen*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Janko POPOVIČ je v športu začel delovati v študentskih letih, ko si je prizadeval, da bi se športna vzgoja uvrstila v sistem univerzitetnega študija. Bil je predsednik zveze študentskih športnih organizacij in sekretar komisije za šport pri univerzitetnem svetu Univerze v Ljubljani. Že v študentskih letih se je vključil v delo športnega društva Olimpije, tri leta je bil predsednik teniškega društva in pozneje tudi predsednik Teniške zveze Slovenije. Deloval je tudi v nogometnem in hokejskem klubu, katerega predsednik je bil v letih od 1980 do 1991. V tem obdobju je Hokejski klub Olimpija trikrat postal državni in enkrat pokalni prvak ter se trikrat uvrstil v polfinale pokala evropskih prvakov. Kot predsednik hokejske zveze Slovenije je uspešno uveljavljal slovenske interese v mednarodni hokejski organizaciji, med

drugim je Ljubljana pridobila organizacijo treh članskih svetovnih prvenstev, svetovno prvenstvo mladih reprezentanc in dveh evropskih prvenstev. Aktivno je deloval tudi v krovnih športnih institucijah Ljubljane.

Športno društvo TABOR so

simpatizerji in zanesenjaki telovadbe in športa po Tyrševih načelih ustanovili leta 1907. Med 135 člani ob ustanovitvi je bila ves čas prisotna želja po lastnem domu.

Po zamisli arhitekta Ivana Vurnika so s prostovoljnimi prispevki in delom leta 1927 zgradili svoj dom. V društvu so se izvajali programi v številnih športnih panogah (telovadba, atletika, odbojka, smučanje, ples itn.). Med vojno so dom zasedli okupatorji, po vojni pa so v njem delovala različna društva do leta 1952, ko je bil ustanovljen Partizan Tabor, ki se je leta 1995 preimenoval v Športno društvo Tabor. Danes je v društvo vključenih 850 članic in članov, ki v različnih športnih panogah vadijo in zadovoljujejo svoje potrebe po gibanju. Društvo je organizator tradicionalnih tekmovanj v športni gimnastiki in sabljanju.

1998

1998

Adi KOZINC
Franci PAVŠER
Zmago SAGADIN
Katarina VENTURINI in Andrej ŠKUFCAR
Zvone ZANOŠKAR

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Adi KOZINC se je v šport vključil leta 1949 v športnem društvu Partizan. Najbolj se mu je priljubilo smučanje, ki mu je posvetil pretežni del svojega poklicnega in amaterskega delovanja. Bil je eden prvih članov novoustanovljenega smučarskega kluba Snežink. V klubu je skrbel predvsem za vzgojo amaterskih smučarskih kadrov in množično smučanje. Petnajst let je bil sekretar kluba in s svojim predanim delom dosegel, da je klub postal najmnogičnejši smučarski klub v državi z največjim številom smučarskih strokovnih kadrov. Klub je postal sinonim za

kakovostno organizacijo in izvedbo smučarskih tečajev za vse starostne skupine smučarjev. Prav zaradi tega je klub prejel Bloudkovo nagrado in priznanje Saveza fizičke kulture Jugoslavije. Aktivno je sodeloval v Zvezi učiteljev in trenerjev smučanja Slovenije, smučarskem skladu, gorski reševalni službi. Pomemben je njegov delež pri organizaciji smučarskega sejma na Gospodarskem razstavišču.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na področju novinarstva

Franci PAVŠER se je zapisal športnemu novinarstvu. Verjetno ni Slovenca, ki se ne spomni njegovega glasu in komentarjev športnih dogodkov, ki so prihajali iz športnega uredništva Radia Ljubljana. V petintridesetih letih je kot športni reporter poslušalcem prenesel vtise in dejstva z neštetihi športnih dogodkov. Še posebej je bil povezan s športnimi prireditvami ob obletnici osvoboditve Ljubljane. Vrsto let jih je spremljal in radijskim poslušalcem verodostojno, v klenem reporterskem jeziku, z veliko mero osebnosti, samo zanj značilne iskivosti posredoval dogajanja na omenjenih tekmovanjih in množičnih rekreativnih prireditvah v Ljubljani.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za strokovno delo

Zmago SAGADIN je košarkarski trener že 24 let, od tega 14 let pri ekipi Olimpija, s katero je dosegel tudi največje uspehe. Leta 1994 je osvojil Pokal pokalnih zmagovalcev, ki je klubu prinesel velik ugled. V Evroligi je leta 1997 na zaključnem turnirju četverice Olimpija zasedla tretje mesto, v naslednjih dveh sezonah pa se je uvrstila v osmino finala. Pod njegovim vodstvom je ekipa osvojila dva naslova srednjeevropskih zmagovalcev, sedem naslovov državnih prvakov in sedem naslovov pokalnih prvakov. Štiri leta je vodil državno reprezentanco,

trenersko organizacijo in strokovni svet Košarkarske zveze Slovenije. Večkrat je bil razglašen za trenerja leta v Sloveniji in se uvršča v sam vrh evropskih strokovnjakov. Kot inštruktor Mednarodne košarkarske zveze je svoje znanje prenašal trenerjem v Aziji in Afriki.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za vrhunske dosežke v plesu

Katarina VENTURINI in Andrej ŠKUFCA

se s plesom ukvarjata že petnajst let, v paru pa tekmujeta devet

let. V tem času sta v standardnih plesih, latinskoameriških plesih in kombinaciji osvojila dvajset naslovov državnih prvakov.

V mednarodnem prostoru sta se uveljavila leta 1996, ko sta osvojila naslov svetovnih prvakov v kombinaciji standardnih in latinskoameriških plesov.

To sta ponovila tudi v letih 1997 in 1998 ter temu dodala še naslova

evropskih prvakov in

uvrstitev na tretje mesto v

latinskoameriških plesih

v letih 1997 in 1998. V

začetku tega leta sta bila v

latinsko ameriških plesih

tretja na svetovni lestvici.

Za svoje dosežke sta

prejela Bloudkovo plaketo

ter veliko in malo statuo

Olimpijskega komiteja

Slovenije.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za življenjsko delo

Zvone ZANOŠKAR sodi med pionirje slovenskega kolesarstva. Ko je leta 1953 končal tekmovalno kariero, se je posvetil strokovnemu delu v kolesarskem klubu Rog Ljubljana. Vzgojil je številne vrhunske kolesarje, ki so osvojili 15 naslovov državnih posameznih in ekipnih prvakov Jugoslavije. Deset let je bil selektor jugoslovanske reprezentance in se z ekipo udeležil petih olimpijskih iger. Med najuspešnejši amaterskimi kolesarji, ki so se kasneje pridružili profesionalcem, so bili Primož Čerin, Janez Žirovnik, Robi Šebenik, Vinko Polončič in Rudi Valenčič. Kot dejaven

funkcionar v Kolesarski zvezi Slovenije si je prizadeval za množično uveljavitev in razširitev kolesarstva v Sloveniji. Na njegovo pobudo sta nastali danes že zelo uveljavljeni prireditvi kolesarski maraton Franja in maraton prijateljstva.

1999

Alojz MAVRIČ
Janez PAVČIČ
Miloš SLUGA
Branka VAJNGERL
Veslaški klub LJUBLJANICA

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Alojz MAVRIČ se je s športom začel ukvarjati v zgodnjih letih kot aktivni telovadec v športni gimnastiki. Pozneje se je posvetil vodniškemu in trenerskemu delu. Čedalje bolj ga je privlačilo organizacijsko

delo, ki se mu je potem v celoti posvetil. Opravljal je delo tajnika v gimnastičnem društvu Zelena jama, bil član izvršnega odbora in predsednik ljubljanske gimnastične zveze ter več kot 20 let generalni sekretar Gimnastične zveze Slovenije. Organiziral je številne mednarodne prireditve v Ljubljani in bil predsednik organizacijskega odbora balkanskega prvenstva v gimnastiki v Ljubljani. Aktivno je deloval v mestni zvezi za telesno kulturo in telesnokulturni skupnosti v Ljubljani. Bistveno je prispeval, da je gimnastično društvo Zelena jama postalo eden najuspešnejših gimnastičnih kolektivov v ženski športni gimnastiki.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in tekmovalnem področju

Janez PAVČIČ

se je v šport podal z devetimi leti. Ukvarjal se je z nogometom in atletiko najljubši pa mu je bil smučarski tek. Bil je slovenski rekorder v teku na 3000 metrov z zaprekami, 7-kratni državni prvak v teku na smučeh, 13-kratni državni prvak v štafetnem teku na smučeh 4 x 10 km in prvi biatlonski prvak leta 1965. Poznamo ga tudi kot pobudnika in soorganizatorja množičnih

smučarskih tekov (Trnovski in poključski maraton, tek na Vršič, tek po Komni, tek po poteh partizanske Jelovice). Sodeloval je pri vzgoji številnih generacij vaditeljev, učiteljev in trenerjev smučarskega teka in pohodništva. Napisal je vrsto strokovnih člankov o smučarskem teku ter kot avtor ali soavtor sodeloval pri številnih strokovnih publikacijah. Bil je sekretar športne zveze in telesnokulturne skupnosti občine Ljubljana Bežigrad. Je dobitnik Bloudkove plakete in nagrade.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Miloš SLUGA se je posvetil hokeju na ledu.

Prizadeval si je združiti in organizirati hokejiste, ki so prenehali z aktivnim igranjem, in aktivne hokejiste v hokejskih organizacijah v organizirano obliko rekreativnega druženja in tekmovanja. Tako je nastala ljubljanska amaterska hokejska liga, v kateri je redno nastopalo deset moštev z najmanj 300

rekreativnimi igralci hokeja.

Zgledno in v zadovoljstvo vseh udeležencev je pripravljaj in vodil sistem letnih tekmovanj. Njegova izjemna organizacijska sposobnost in dejstvo, da je bil odličen računalniški programer, sta mu omogočila, da je sodeloval pri številnih organizacijskih odborih velikih športnih prireditev in svetovnih prvenstvih v hokeju na ledu. Dejaven je bil tudi v mednarodnih povezavah, predvsem v veteranskem hokeju na ledu.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in tekmovalnem področju

Branka VAJNGERL je

pretežni del svojega športnega dela posvetila športnoritmični gimnastici in je zaslužna za uveljavitev in razvoj te športne panoge v Sloveniji.

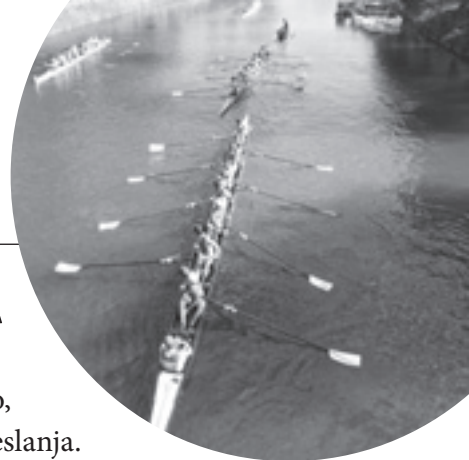
Kot tekmovalka je osvojila naslov državne prvakinja in bila stalna članica državne reprezentance. Velik del njenega športnega dela je povezan s trenersko dejavnostjo, s katero se je začela ukvarjati leta 1968. Vzgojila je številne republiške in državne prvakinja. Uveljavila se je tudi kot mednarodna sodnica na številnih tekmovanjih doma in v tujini. Kot visokošolska učiteljica na Fakulteti za šport v Ljubljani je sodelovala pri vrsti znanstvenoraziskovalnih projektov s področja športa in pripravila več strokovnih priročnikov za športnoritmično gimnastiko. Leta 1990 je bila izvoljena v naziv asistenta za predmet Športnoritmična gimnastika. Za svoje delo je prejela številna priznanja.

Veslaški klub LJUBLJANICA

je bil ustanovljen leta 1908. Ustanovili so ga zavedni Slovenci in je ves čas, razen med drugo svetovno vojno, dejaven na področju tekmovalnega in rekreativnega veslanja.

Klub je bil tudi ustanovitelj veslaških klubov na Bledu, v Mariboru, Novem mestu in soustanovitelj Veslaške zveze Slovenije. Od leta 1974 so klubski veslači redni udeleženci največjih tekmovanj doma in v tujini. Vzgojili so vrsto vrhunskih veslačev in reprezentantov ter tri mladinske svetovne prvake. Uspešno si prizadevajo za razmah organizirane rekreativne dejavnosti, s čimer tudi mesto pridobiva pomembno turistično ponudbo.

2000

2000

Janez GALE
Marija KOSEC MAGUŠAR
Mitja LAVRIČ
Miran TRONTELJ

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovno-organizacijskem področju

Janez GALE je bil športu predan že od zgodnje mladosti. Njegova življenjska, delovna in športna pot je ves čas povezana z boksom in športno vzgojo mladine. Z 18 leti je postal boksarski trener in sodnik. Vzgojil je več kot 8000 mladih športnih boksarjev, ki jim je bil več kot učitelj, saj je pri svojem delu na prvo mesto postavljal dobre medčloveške odnose in spoštovanje vsakega brez predsodkov. Za svoje delo je prejel vrsto priznanj tako doma kot v tujini. Deloval je kot trener in predsednik Boksarskega kluba Odred, trener slovenske boksarske reprezentance v letih 1960–1969, predsednik slovenske trenerske organizacije in mednarodni boksarski sodnik. Poznamo ga tudi kot dopisnika svetovnih boksarskih revij in organizatorja slovenskega boksarskega muzeja v okviru Slovenskega športnega muzeja. Svoja vedenja in znanja je opisal v knjigi *Boks, skrivnost plemenite umetnosti* iz leta 1997.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem področju

Marija KOSEC MAGUŠAR

je v mladosti telovadila pri Sokolu IV in športnem društvu Krim, deset let je tudi tekmovala v alpskem smučanju za SK Olimpija. Po končanem študiju na Državnem inštitutu za fizkulturo v Beogradu (1950) se je zaposlila kot profesorica telesne vzgoje na gimnaziji Vič. Takrat je začela voditi atletske selekcije v športnem društvu Svoboda in opravila izpite za atletskega sodnika. Sodelovala je pri plavalnih tečajih za učenke vzgojiteljske

šole, kjer se je leta 1962 tudi zaposlila. V tem času se je tudi optimalno posvetila telesni vzgoji predšolskih otrok. V gozdni šoli v Mozirju je 20 let vodila tečaje za vaditelje predšolskih oddelkov v društvih Partizan. Bila je pobudnik in vodja oddelka »Starši in otroci vadimo skupaj« v Partizanu Tabor. Od leta 1975 je pri Partizanu Slovenije vodila komisijo za

telesno vzgojo predšolskih otrok. Dejavna je bila tudi pri pripravi strokovnih priročnikov za telesno vzgojo predšolskih otrok, kjer je bila v številnih primerih soavtorica, samostojno pa je izdala tri priročnike. Za svoje delo je leta 1975 prejela Bloudkovo plaketo in številna druga priznanja.

Jasno, da sta bili ti žogi nenehno vzrok za jezo in prepir: kakor hitro je Silvestra ali Primoža poklicala mati, je z enim ali drugim odšla tudi žoga, največkrat sredi najbolj napete igre. Vrh vsega sta bila Silvester in Primož mamina ljubčka, kot zanalašč nerodna in neuporabna, in kakor hitro smo sestavili dve moštvi, ki sta obetali razburljivo igro, seveda brez njiju, je žogo ta ali oni že spet užaljeno odnesel.

”
Marjan Rožanc,
odlomek iz romana *Ljubezen*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Mitja LAVRIČ

se je posvetil košarki, ki jo je začel igrati že v rani mladosti. Pozneje pa se je usmeril v organizacijsko delo kot funkcionar in vzgojitelj. Treniral je več slovenskih klubov, največje uspehe pa je dosegel z ekipo Ilirije, ko mu je v štirih leti uspelo ekipo pripeljati od podzveznega prvaka do drugega mesta v II. jugoslovanski zvezni ligi. Dejaven je bil tudi v sodniški organizaciji in kot sodnik užival veliko spoštovanje med igralci. Bil je predsednik Košarkarskega kluba Ilirija, sekretar Košarkarske zveze Slovenije in član upravnega odbora Košarkarske zveze Jugoslavije. Deloval v različnih športnih institucijah. Ko je bil predsednik Zveze za telesno kulturo Ljubljane, je utemeljil sofinanciranje vrhunškega športa in sponzorsko sodelovanje gospodarstva pri razvoju vrhunškega športa. Kot predsednik uprave delniške družbe Union je spoznal tudi prednosti, ki jih ima za trženje vlaganje v šport. Svoj

odnos do športa je izkazal z glavnim sponzorskim deležem v Košarkarskem klubu Olimpija, kjer je kot član upravnega odbora z uspehom uveljavil svoja košarkarska, strokovna in organizacijska znanja.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Miran TRONTELJ je že leta 1955 začel z jadranjem v Jadralnem klubu Ljubljana ter postal aktivni tekmovalec in državni reprezentant nekdanje Jugoslavije. Po koncu aktivnega jadrnanja se je usmeril v vzgajanje in izobraževanje mladih jadralcev. Dobrih 30 let je član upravnega odbora in od leta 1984 predsednik Jadralnega kluba Ljubljana. Kot član in predsednik je sodeloval pri številnih organizacijskih odborih regat in državnih prvenstvih nekdanje Jugoslavije. Leta 1993 je postal predsednik Zveze športnih društev Krim. Njegova druga ljubezen je smučanje, kjer je v okviru Smučarskega kluba Snežinka sodeloval kot organizator na številnih smučarskih tekmovanjih, med drugimi tudi na Poključkem maratonu, FIS tekmovanjih v Bohinju in kot smučarski sodnik na FIS tekmovanjih v Krajski gori, na Zlati lisici v Mariboru in na olimpijskih igrah v Sarajevu

leta 1984. Ukvarjal se je tudi s publicistiko, 20 let je bil urednik biltena Jadralnega kluba Ljubljana.

2001

2001

Alozij JUVANC
Marija KIT - JUVANČIČ
Peter MANKOČ
Ženski rokometni klub KRIM

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Alojzij JUVANC, v športnih krogih znan kot »Slavc«, bo letos praznoval 60-letnico in 40-letnico delovanja kot odbornik v Namiznoteniškem klubu Olimpija. Svojo športno pot je začel kot 10-letni deček v Nogometnem klubu Krim in kmalu začel trenirati namizni tenis v tem klubu. Prav namizni tenis mu je zlezel pod kožo in je še vedno zasvojen z njim. Ko je prenehal tekrovati kot mladinec, se je posvetil funkcionskemu delu. Prav tu je bil izjemno uspešen sekretar tehnične komisije na svetovnih in evropskih prvenstvih pri organizaciji velikih namiznoteniških tekmovanj v letih 1965, 1975 in 1984. Deloval je v organih Telesnokulturne skupnosti in Zveze telesnokulturnih organizacij v Ljubljani in v svoji občini Ljubljana Vič - Rudnik ter v Namiznoteniški zvezi Slovenije.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem področju

Marija KIT - JUVANČIČ je letos praznovala 70-letnico rojstva. S svojo življenjsko energijo in pristopom do najmlajših športnikov je vzornica mladim trenerjem in trenerkam, saj je bila uspešna trenerka v Plavalnem klubu Ljubljana. Vzgojila je vrsto mladih, nadarjenih plavalcev, ki so pozneje dosegali vidne tekmovalne rezultate. Ves čas svojega trenerskega dela je ostala zvesta amaterskim

načelom, ki pa so nemalokrat presegala profesionalne pristope. Bila je članica državne jugoslovanske plavalne reprezentance v letih od 1949 do 1954 in v tem obdobju tudi državna rekorderka na 400 metrov prosto. Tudi ona je dobitnica Bloudkovega priznanja za uspešno delo v športu ter še danes nenadomestljiva vzgojiteljica mlajših selekcij v Plavalnem klubu Ljubljana.

Vinko je edini izmed odraslejših fantov ure in ure prestal ob travniku ali ob nogometnem igrišču in nas z veseljem opazoval, kako smo zbijali žogo. Tudi hvalil nas je in spodbujal. In edini je opazil, da so naš poglobitni problem žoge, takšne prave, z gumijasto dušo in usnjenim telesom, saj je vsa Zelena jama premogla samo tri.

Marjan Rožanc,
odlomek iz romana *Ljubezen*

► ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 2001
osvojitev svetovnega rekorda

Peter MANKOČ se je rodil 1978 v Ljubljani in svojo aktivno športno pot začel v Plavalnem klubu Ilirija leta 1986. Njegov razvoj je temeljil na 15-letnem sistematičnem strokovnem delu, kar ga je pripeljalo do največjega športnega uspeha, svetovnega rekorda v disciplini 100 metrov mešano na evropskem članskem prvenstvu v Antwerpnu 2001 v kratkih bazenih. Leta 2000 je postal evropski prvak na 100 metrov mešano, naslednje leto pa še evropski prvak na 100 in 200 metrov mešano. V zgodovino se je zapisal kot edini ljubljanski športnik s svetovnim rekordom v samostojni Sloveniji.

- ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 2001
za naslov evropskih prvakinj

Ženski rokometni klub KRIM

(danes ROKOMETNI KLUB KRIM ETA NEUTRO ROBERTS) je bil ustanovljen leta 1984. Od leta 1989 nastopa v prvi slovenski ligi. V desetih letih je osvojil sedem zaporednih naslovov državnih prvakinj in osem naslovov pokalnih prvakinj Slovenije. Od leta 1993 klub redno nastopa na uradnih mednarodnih evropskih klubskih tekmovanjih v rokometu. Samo vprašanje časa je bilo, kdaj bo osvojil tudi najprestižnejšo lovoriko evropskih prvakinj. To mu

je uspelo leta 2001, ko je osvojil naslov evropskih prvakinj v pokalu državnih prvakinj.

2002

2002

Marjan GOSTINČAR
Zvone MAJCEN
Aljaž PEGAN

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Marjan GOSTINČAR se je s športom začel ukvarjati leta 1948 v društvu Partizan Tabor. Leta 1956 je prestopil v društvo Partizan Zelena jama, kjer je tekmoval do leta 1959. Potem se je v celoti posvetil strokovno-organizacijskemu delu v društvu in s svojim delom pripomogel, da se je društvo, ki se je preimenovalo v Gimnastično društvo Zelena jama, razvilo v eno najuspešnejših društev za žensko športno gimnastiko v državi. V društvu je amatersko opravljal delo vodnika, trenerja, podpredsednika in predsednika društva. Zaslužen je za zgraditev prizidka k telovadnici v letu 1985, s čimer so se bistveno izboljšale vadbene razmere za športno

gimnastiko. Vzporedno z dejavnostjo v Zeleni jami je bil v obdobju od 1972 do 1997 aktivni tekmovalec in predsednik Kegljaškega društva Slovan. Ves čas je deloval tudi v različnih organih športnih institucij v občini, mestu in republiki.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem področju

Zvone MAJCEN je začel svojo športno pot kot nogometaš v športnem društvu Odred, vendar se je že po dveh letih navdušil za atletiko in se pridružil Olimpiji, kjer je treniral tek na srednje proge in uspešno nastopal tudi na državnih prvenstvih.

Po končani tekmovalni karieri se je odločil za organizacijsko strokovno delo ter postal trener in mednarodni sodnik za atletiko. V Zboru atletskih sodnikov Ljubljane je bil predsednik, sekretar, član izpitne komisije za nove sodnike, predsednik strokovnega odbora Zveze atletskih sodnikov Slovenije in delegat Atletske zveze Slovenije na atletskih prireditvah. Sodnik je bil na vseh velikih atletskih republiških in mednarodnih tekmovanjih in je do zdaj opravil 1829 sojenj. Je traser proge Ljubljanskega maratona in aktivni

udeleženec vseh pohodov po poti okoli Ljubljane. Za svoje delo je prejel številna priznanja. Izkazal se je tudi kot konstruktor naprave za kontrolo atletskih orodij (krogla, disk, kopje, kladivo).

► ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 2002
za vrhunske rezultate v športni gimnastiki

Aljaž PEGAN je svojo uspešno športno pot začel v šolskem telovadnem krožku, leta 1986 pa se je včlanil v Športno društvo Trnovo v skupino pionirjev Jožeta Mešla. Kot stalni član državne reprezentance od leta 1989 je sodeloval na desetih svetovnih prvenstvih. Kot specialist za drog in bradljo je do letošnjega leta na tekmah svetovnega pokala dosegel 39 uvrstitev v finale na drogu in 15 na bradlji. Na drogu je osvojil 12 prvih, šest drugih in štiri tretja mesta. Na bradlji pa tri prva in tri druga mesta. Prejel je posebno priznanje za dva originalna elementa na bradlji in drogu, ki se v sodniškem pravilniku imenujeta »PEGAN«. Na finalu svetovnega

pokala 2002 v Stuttgartu je premagal vse svetovne zvezde na drogu in osvojil zlato medaljo, na svetovnem prvenstvu v Debrecenu pa je svojo bogato športno pot kronal z osvojitvijo srebrne medalje na drogu in po dvaintridesetih letih – po Miru Cerarju – Sloveniji priboril medaljo na največjem tekmovanju.

2003

2003

Milorad ORELJ
Adolf PERME
Raša SRAKA

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Milorad ORELJ je kot mlad perspektiven nogometaš igral v domačem nogometnem klubu Kozara in pozneje v mladinski ekipi nogometnega kluba Reka. V Ljubljano je prišel leta 1960. Med športi sta mu bila najbližje nogomet in atletika. Vseskozi je prenašal svoje znanje na

mlade atlete in nogometaše. Več kot 15 let je vodil ljubljanske pionirje v okviru Ljubljanske nogometne zveze in Nogometne zveze Slovenije. Iz njegovih vrst so izšli mnogi priznani nogometaši, med drugimi tudi Srečko Katanec. Še kot učitelj in trener nogometa je rad urejal športne površine. Vedno je stremel za tem, da bi igralci igrali na dobri travni površini, in se hkrati zavzemal za ustrezno urejenost okolice igrišč. Danes velja za enega največjih strokovnjakov za urejanje zelenih površin in težko si predstavljamo igranje najpomembnejših nogometnih tekem, ne da bi pripravljaj igrišče prav on.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za tekmovalne uspehe

Adolf PERME se je rodil leta 1935 v Ljubljani. Že zelo zgodaj se je navdušil za judo in postal aktivni tekmovalec takratnega Železničarskega težkoatletskega kluba Ljubljana. Sodil je v krog talentiranih judoistov. Njegovo tekmovalno obdobje sega v zgodnje obdobje slovenskega juda, ko tekmovanja na najvišjih mednarodnih prizoriščih niso bila prav pogosta. Kmalu pa so bila uvedena ekipna in državna prvenstva v judu. V tem času je imel Železničarski težkoatletski klub Ljubljana, v okviru katerega je delovala tudi judo sekcija, nesporno vodilno vlogo na takratnem območju nekdanje Jugoslavije. K temu je bistveno prispeval tudi Adolf Perme. Leta 1957 je osvojil naslov državnega prvaka v judu, kot član ekipe pa je večkrat osvojil tudi naslov državnega prvaka. Preizkusil se je tudi v rokoborbi, kjer je bil dvakrat drugi na republiškem prvenstvu. Po koncu aktivne tekmovalne poti je ostal zvest in predan športnemu delovanju v klubu ter nepogrešljiv član pri organizaciji tekmovalj na vseh domačih in mednarodnih tekmovanjih.

- ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 2002
osvojitel zlate medalje na evropskem prvenstvu

Raša SRAKA se je z judom začela ukvarjati s 13 leti v Judo klubu Bežigrad. Kot najboljša tekmovalka tega kluba je s svojimi rezultati orala ledino slovenskega judoističnega vzpona, ki traja še danes. Njen napredek je še posebno viden v zadnjem olimpijskem ciklusu, ko je dosegla največje uspehe v zgodovini slovenskega juda. Kot prva slovenska judoistka je že leta 2000 zmagala na tekmovanju za svetovni pokal. Postala je tudi prva dobitnica zlate medalje v judu na Sredozemskih igrah leta 2001 v Tuniziji. Leto pozneje je v Mariboru osvojila medaljo na članskem evropskem prvenstvu. Tudi v letu 2003 ji je uspelo že na začetku leta zmagati na dveh

tekmah svetovnega pokala. Vrhunec pa je dosegla na evropskem prvenstvu v Düsseldorfu, kjer je premagala vse svoje nasprotnice in osvojila prvo zlato medaljo za Slovenijo v petdesetletni zgodovini juda v naši državi. Vsi ti uspehi so ji odprli pot na letošnje olimpijske igre v Atenah.

2004

2004

Boštjan DODIČ
Srečko MASLE
Tone ŠERCER
Franc USENIK

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Boštjan DODIČ se je začel ukvarjati s športom v pionirski košarkarski ekipi Akademskega športnega kluba Olimpije, kjer je igral tudi v mladinski ekipi. Bil je tudi sekretar smučarskega kluba Akademik.

V letih od 1986 do 1990 je sodeloval v izvršnem odboru zveze telesnokulturnih organizacij Moste - Polje ter v organih telesnokulturne skupnosti občine Ljubljana Moste - Polje kot predsednik izvršilnih organov. V letih od 1991 do 1995 je bil predsednik Teniškega društva Slovan in najbolj zaslužen, da se je v dogovoru s Fakulteto za šport zgradila teniška dvorana, ki je zagotovila pogoje za igranje vrhunškega tenisa, kar se je poznalo tudi na rezultatih tekmovalcev Teniškega društva Slovan.

Kot podpredsednik Športne zveze Ljubljana je pripomogel h krepitvi

organizacije. Leta 1993 je bil izvoljen za predsednika Zveze športnih društev Slovan in to funkcijo opravlja še danes.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za tekmovalne uspehe in strokovno delo

Srečko MASLE je leta 1966 začel vaditi v kajakaški šoli Kajak kanu kluba Ljubljana. Prešel je vse klubske selekcije in leta 1973 prvič nastopil v jugoslovanski reprezentanci. V letih od 1978 do 1991 je sodil v sam svetovni vrh tega športa. Je nosilec osmih medalj s svetovnih prvenstev in je bil poleg naslova svetovnega prvaka, ki ga je osvojil leta 1989, še dvakratni zmagovalec svetovnega pokala ter zmagovalec evropskega pokala. Še kot tekmovalec je začel trenersko delo, šest let je bil trener jugoslovanske reprezentance, obenem pa je

delal z mladimi kajakaši tudi v matičnem Kajak kanu klubu Ljubljana. Od leta 1990 je uspešen profesionalni trener, ki je vzgojil mladinska svetovna prvaka: Jako Jazbeca in Jerneja Korenjaka. Srečko Masle je s svojim predanim delom in doseženimi rezultati veliko prispeval k uveljavitvi slovenskega športa v svetu.

Tako sem se na vsem lepem prvič v življenju znašel na nogometnem igrišču. Ne samo na nogometnem igrišču, temveč tudi v svetu spektakla, prestiža in uspeha, simpatičnih in karizmatičnih ljudi, ki so meni – mrzovoljnemu kleriku – kratko malo nerazumljivi. Kljub velikemu prostoru in svežemu zraku sem se počutil vklenjenega, pritisnjenega k tлом na gledališkem odru: z vseh strani so prežale name sicer prazne, a pokrite in zlovešče tribune, prežali reflektorji. Počutil sem se docela nagega in hkrati povsem neprimerno oblečenega.

Marjan Rožanc,
odlomek iz romana *Umor*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na področju športne fizioterapije

Tone ŠERCER

je diplomiral na Fakulteti za šport v Ljubljani. Leta 1970 je začel delati v Košarkarskem klubu Olimpija in v njem deloval polnih 30 let kot izjemno sposoben in strokoven fizioterapevt. Ni ga športnika in trenerja, ki ne bi poznal Toneta, ki so ga klicali »Daso«, in vsi so si želeli, da bi jih v primeru poškodb in rehabilitacije obravnaval prav on. Vedno je prispeval k dobri pripravi in usposobljenosti igralcev, še posebej pomembno je njegovo delo v letu, ko je Košarkarski klub Olimpija dosegel zavidljivo 3. mesto v tekmovanju evropskih prvakov. Njegovo izjemno sposobnost na področju fizioterapije so cenili tudi zunaj kolektivov akademske športne zveze Olimpije. Sodeloval je z državno košarkarsko reprezentanco, s katero je leta 1980 v Moskvi osvojil tudi zlato medaljo. Po osamosvojitvi Slovenije je sodeloval z nogometno

reprezentanco Slovenije na evropskem prvenstvu leta 2000 v Belgiji in na Nizozemskem ter na svetovnem prvenstvu leta 2002 na Japonskem in v Južni Koreji.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem področju

Franc USENIK je zaradi bližine Golovca, kjer je stanoval, pozimi smučal, v drugih letnih časih pa igral rokomet in nogomet. Pozneje ga je najbolj pritegnil namizni tenis, kjer je tudi tekmoval. V svoji bogati igralski karieri je igral za namiznoteniške klube: Krim, Odred, Ljubljana in Kajuh. Že v srednji šoli se je podal v trenerske vode. Pred več kot štiridesetimi leti je začel delati kot profesionalni trener v namiznoteniškem klubu Olimpija. Treniral je take legende namiznega tenisa, kot so Edvard

Vecko, Ištvan Korpa, Cirila Pirc, Eva Jeler, in še vrsto drugih. V Jugoslaviji je s člansko moško ekipo Olimpije sedemkrat osvojil naslov državnega prvaka, trikrat pa je bil pokalni prvak. Njegovo varovanci so osvojili več kot sto državnih naslovov. Poleg tega je z ekipo NTK

Olimpija dvakrat osvojil 3. in 4. mesto v evropskem tekmovanju. Trenutno je predsednik trenerske organizacije, Namiznoteniške zveze Slovenije in selektor medobčinske regionalne namiznoteniške zveze Ljubljana.

2005

Milan BRICELJ
Simon HOČEVAR
Mitja PETKOVŠEK

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Milan BRICELJ že 40 let sooblikuje in vodi športne dejavnosti. Večino svojega prostovoljnega dela je posvetil ustvarjanju razmer za ukvarjanje sokrajanov s športnimi dejavnostmi. V letih od 1974 do 1980 je uspešno deloval kot predsednik komisije za šport in rekreacijo v krajevni skupnosti Zadvor. Leta 1976 je sprejel vodenje gradbenega odbora za postavitev trim steze v Zadvoru, ki je bila nato leta 1978 predana v uporabo krajanom in še danes služi svojemu namenu v zadovoljstvo krajanov, učencev bližnjih šol in otrok bližnjega vrtca. Milan Bricelj od leta

1980 uspešno vodi športno društvo Zadvor, ki ima 470 članov in se ukvarja s 14 športnimi panogami. Za svoje delo je prejel številna priznanja, med drugimi leta 2001 priznanje Mednarodnega olimpijskega komiteja za prostovoljno delo v športu. O njegovi privrženosti športu govori podatek, da je že 27-krat osvojil med rekreativci zelo cenjeno lovoriko kaveljc.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na področju strokovnega dela in doseganje
vrhunskih športnih rezultatov

Simon HOČEVAR, vrhunski

športnik in trener, kanuist na divjih vodah, je v dosedanji športni karieri osvojil že 16 medalj na evropskih in svetovnih prvenstvih v kanuju na divjih vodah ter vzgojil vrsto vrhunskih mladih tekmovalcev. Svoj

talent in trdo delo je že kot mladinec kronal z največjim dosežkom, saj je leta 1992 na Norveškem kot edini do zdaj na enem mladinskem svetovnem prvenstvu osvojil 4 medalje v vseh možnih nastopih, od tega tri zlate in eno bronasto. Že naslednje leto je na svetovnem prvenstvu v Italiji v ekipi z Vidmarjem in Žitnikom osvojil zlato odličje. Za

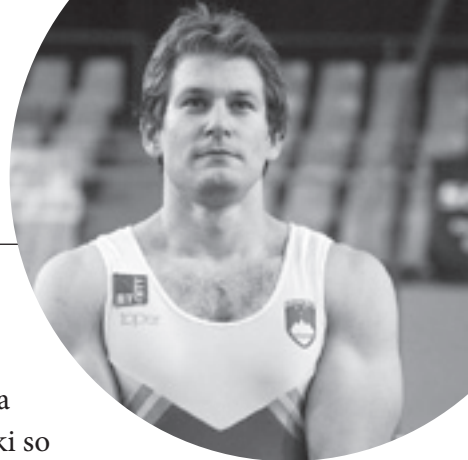
ta dosežek, s katerim so po 12 letih ekipno prevzeli primat ameriškim kanuistom, je ekipa prejela Bloudkovo nagrado ter naziv najboljše slovenske ekipe v individualnih športih v letu 1993. Z osvojenim 6. mestom na olimpijskih igrah v Atenah je dosegel doslej najboljšo slovensko uvrstitev v kajaku na divjih vodah.

- ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 2005
osvojeno zlato medaljo na svetovnem prvenstvu

Mitja PETKOVŠEK, član Športnega društva Narodni dom, je v zadnjih desetih letih blestel prav vsako sezono. Že od samega začetka je bila bradlja njegovo najljubše orodje in kmalu je postal specialist, ki so mu tekmeči priznavali nesporno sposobnost poseganja po najvišjih uvrstitvah. Samo v letu 2005 je trikrat zmagal na tekmovanjih za svetovni pokal in bil enkrat drugi. Osvojitev zlatega odličja na svetovnem prvenstvu leta 2005 v športni gimnastiki v Melbournu pa je dosežek, ki ga postavlja ob bok največjim imenom slovenske športne gimnastike, kot so legendi Leon Štukelj in Miro Cerar ter njegov dolgoletni reprezentančni tovariš, specialist na drogu, Aljaž Pegan. Da njegov dosežek ni zgolj naključje, pričajo podatki o drugih dosežkih na uradnih mednarodnih tekmovanjih, dve medalji na svetovnih prvenstvih, štiri medalje z evropskih prvenstev, dve zmagi v

finalih svetovnega pokala, 24 medalj s svetovnih pokalov, od tega 15 zlatih, ena medalja z univerzijade in dve s Sredozemskih iger. Svojem dosežkom je pred nekaj dnevi v Grčiji dodal še naslov evropskega prvaka.

2006

2006

Silva ČRNUGELJ
Gojko ZALOKAR

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Silva ČRNUGELJ je od leta 1987 članica športnega društva Šentvid in dejavna rekreativka. Na prošnjo prijateljev, ki so se ukvarjali z namiznim tenisom, je leta 2001 sprejela funkcijo predsednice Medregijske namiznoteniške zveze Ljubljana in vodenje Mednarodnega mladinskega prvenstva Slovenije, ki je eno večjih tekmovanj za mlade v namiznem tenisu v Evropi in omogoča, da se mladi slovenski igralci in

igralke na domačih tleh pomerijo z evropskimi in svetovnimi igralci in igralkami. Za sodelovanje ji je uspelo pridobiti vrsto novih držav, tako da v zadnjih letih na prvenstvu sodeluje od 15 do 20 držav z največ 200 tekmovalci. Kot predsednica je bila obenem glavna pobudnica za turnirje Alpe-Adria, ki združujejo igralce in igralk

Hrvaške, severne Italije, Madžarske, Avstrije, Bavarske in Slovenije. Zaradi njenih organizacijskih sposobnosti so jo lani izvolili tudi za predsednico Namiznoteniške zveze Slovenije, ki jo uspešno vodi že več kot leto dni.

In razumljivo: nasprotniki so že popenili, vsak njihov prekršek pa je pri tej mehkužni igri še toliko bolj nevaren, grozovit, janičarski. Na igrišču se bliska kot pri košnji. Nehajte, lepo vas prosim, če nočete, da se bo tekma izrodila! Nekdo je že izgubil živce. Ne vem, ali je pijanec ali zanesenjak, vsekakor vročekrvnež ... Bojevito je naskočil ograjo, se malce nabodel in zapletel, a zdaj je že na tekališču, s kamnom v rokah.

Marjan Rožanc,
odlomek iz novele *Vstajenje mesa*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Gojko ZALOKAR je vsestranski športni delavec, trener alpskega smučanja in tudi sodnik za alpsko smučanje, biatlon, odbojko, plavanje in atletiko. Prav njegova nagnjenost k sodniškemu delu na športnih tekmovanjih je vplivala na njegovo usmeritev k poglobljenemu delu na področju organiziranja in sojenja športnih tekmovanj. Zato ni naključje, da je bilo njegovo prvo delovno mesto v servisu Trim, ki je v Ljubljani skrbel za izvajanje različnih oblik športnih tekmovanj in dejavnosti. V letih od

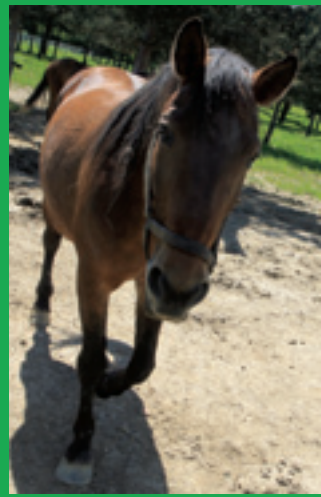
1975 do 1991 je bil njegov vodja, potem pa je leta 1991 postal direktor Timinga Ljubljana. Z uvajanjem sodobne tehnologije in izobraževanjem sodelavcev za njeno upravljanje je v kratkem času pridobil sloves kakovostnega prireditelja in izvajalca meritev ter računalniške obdelave

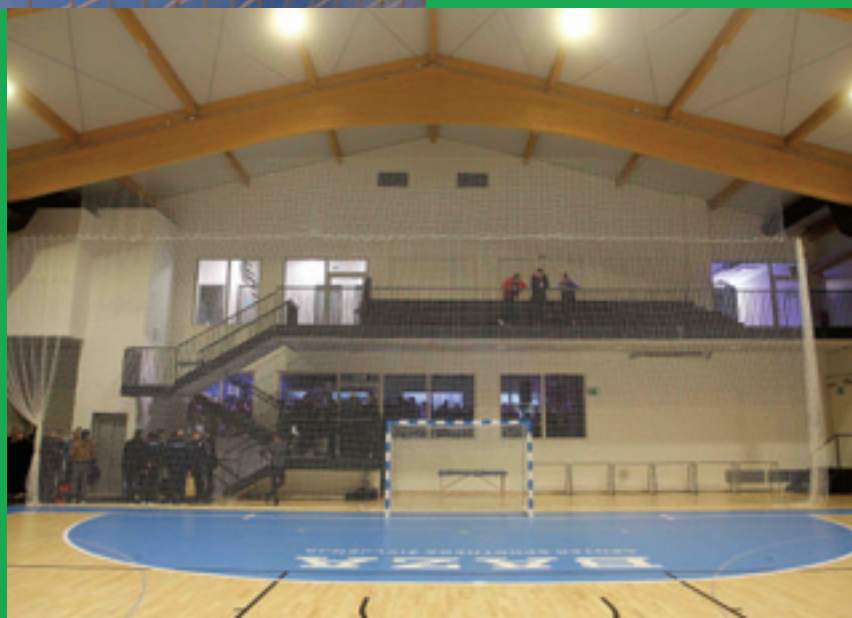
podatkov v različnih športnih panogah. Zelo zgodaj je postal organizator tradicionalnega Pohoda po poti spominov in tovarištva. Krona njegovega dela je organizacija Ljubljanskega maratona, ki se je v 12 letih razvil v najpomembnejšo prireditev v Ljubljani in Sloveniji.

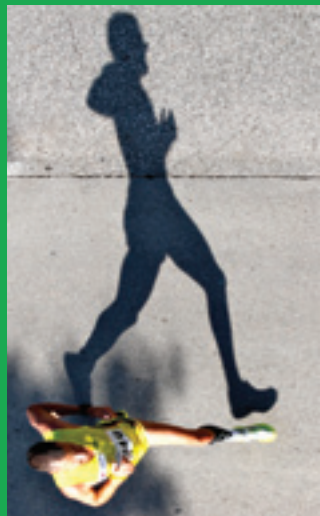
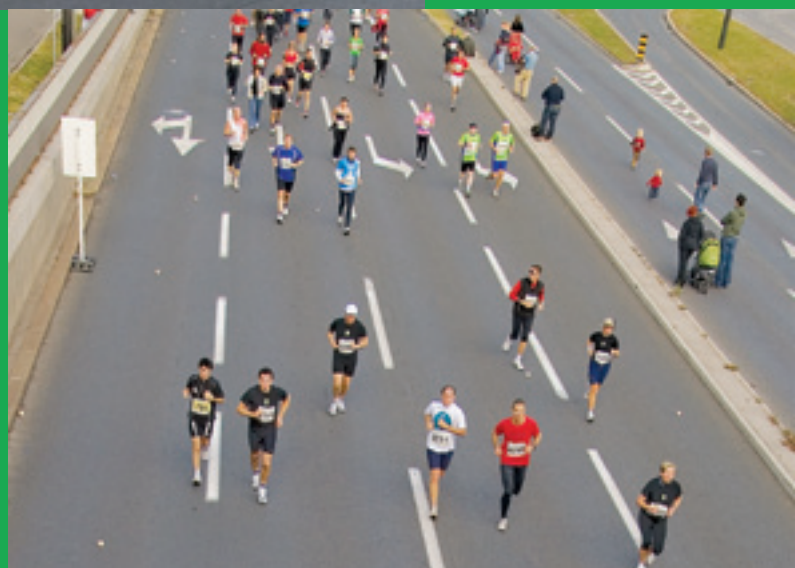

2007

2007

Ivo DANEU
Dejan KRALJ

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na področju vrhunske košarke

Ivo DANEU je bil 12. septembra letos kot prvi slovenski košarkar sprejet v evropsko Hišo slavnih v Madridu. To visoko priznanje si je zaslužil kot najboljši slovenski košarkar vseh časov. Njegova športna pot se je začela pri mariborskem Braniku, leta 1956 pa je prišel v Ljubljano k Olimpiji, kjer je igral do leta 1970. V 14 letih je z Olimpijo osvojil šest naslovov državnega prvaka in se dvakrat uvrstil v polfinale evropskega klubskega tekmovanja. Ogromen je tudi njegov prispevek k uspehom jugoslovanske košarkarske reprezentance, s katero je leta 1963 osvojil srebro

na SP in bron na EP, dve leti pozneje srebro na EP, leta 1966 zlato na izrednem SP, leta 1967 srebro na SP, leta 1968 srebro tudi na OI ter srebro na EP, največji uspeh – zlato na SP – pa je dosegel leta 1970 v Ljubljani, nato pa sklenil sijajno igralsko kariero. Nanizal je tudi rekordnih 209

nastopov za reprezentanco. Daneu je v svoji nadvse uspešni karieri prejel vrsto priznanj in odlikovanj, med njimi tudi Bloudkovo nagrado.

- ZA IZJEMEN DOSEŽEK V LETU 2007
že tretjič osvojen naslov ekipnega svetovnega prvaka

Dejan KRALJ je športno pot začel pri devetih letih v Kajak kanu klubu Ljubljana, katerega član je še danes. V mladinsko reprezentanco se je prvič uvrstil leta 1992 in že v svojem prvem nastopu na MSP v slalomu osvojil srebro, z ekipo pa naslov mladinskega prvaka. Uspeh je ponovil čez dve leti, ko je osvojil bron posamezno in znova zlato kolajno z ekipo. Tudi prehod v člansko konkurenco je bil uspešen. Seznam njegovih rezultatov v absolutni konkurenci v dvanajstletni karieri v članski reprezentančni vrsti je izjemen, saj je nanizal vrsto vrhunskih

uspehov na Olimpijskih igrah ter svetovnih in evropskih prvenstvih. Letos je na EP z ekipo osvojil naslov prvaka, še tretjega zapored. Kralj je vsa leta član Kajak kanu kluba Ljubljana, v katerem svoje izkušnje in znanje posreduje tudi mlajšim tekmovalcem.

Zadržujejo se, obotavljajo, kot da ta zmaga ni res, kot da je to večno življenje v njihovi osebi prevara, kot da se bo zdaj zdaj spet oglasilo, začelo, s prvo nekoliko jasnejšo mislijo. Tudi jaz se ne zganem, ne upam se zganiti. Morebiti je res ta zmagoslavni občutek le druga plat poraza, to večno življenje le smrt, ampak četudi je oboje res, je vendarle prijetno. Tu bom ostal kar za zmerom ali vsaj do prihodnje nedelje ...

”
Marjan Rožanc,
odlomek iz novele *Vstajenje mesa*

8

0

0

2

2008

Aleš MIŽIGOJ
Marjan PRELOVŠEK
Edvard ŠEGA

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Aleš MIŽIGOJ se je pred dobrimi tridesetimi leti pridružil Hokejskemu klubu Olimpija in leta 1980 postal njegov podpredsednik, to funkcijo pa opravlja še danes. Ker je bilo njegovo delo do osamosvojitve Slovenije pretežno usmerjeno v oblikovanje mednarodnega športnega programa v obmejnem prostoru Avstrije in Italije, se je to vidno obrestovalo po osamosvojitvi z uspešnim povezovanjem s klubi iz Avstrije in

Italije ter ustanovitvijo elitne Alpske lige.

Pomemben je njegov prispevek pri reševanju materialnih pogojev za delovanje kluba v času pred osamosvojitvijo, ko je bilo zelo težko zagotavljati zadostna materialna sredstva za razvoj, predvsem pa za tekmovalno opremo, ki je takrat še ni bilo na

trgu. Za svoje izjemne zasluge za delo in razvoj kluba je bil leta 2007 sprejet v častni svet Akademске športne zveze Olimpija in postal tudi predsednik častnega sveta. Dejaven je bil tudi v Nogometnem klubu Svoboda, Avto moto turing klubu Ljubljana, še posebej pa v Veslaškem klubu Ljubljana, kjer je predsednik že od leta 1975.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem področju in za tekmovalne
uspehe

Marjan PRELOVŠEK

je svojo športno pot je začel kot smučarski skakalec nekdanjega ljubljanskega smučarskega kluba Enotnost v Mostecu. Po propadu Bloudkove 70-metrške skakalnice v Šiški je bil leta 1970 eden od pobudnikov za ustanovitev prvega slovenskega samostojnega Smučarsko-skakalnega kluba Ilirija. Najbrž je bil za njegovo poznejšo športno pot usoden preskus nove planiške letalnice leta 1969, ko mu je uspel 148 metrov dolg polet. V sezoni 1972/1973 je osvojil prvi naslov članskega državnega prvaka za Smučarsko-skakalni klub Ilirija. Posebej se je izkazal na tekmovanju za pokal Kongsberg na avstrijskem Štajerskem, kjer je za slovitim Walterjem Steinerjem pristal

na sijajnem drugem mestu.

Leta 1975 je sklenil svojo tekmovalno pot in postal profesionalni trener v klubu.

V svoji 33-letni trenerski poti je vzgojil vrsto odličnih tekmovalcev, kot so Matjaž in Janez Debeljak, Primož Ulaga, Damjan Fras in Jernej Damjan, če naštejemo le nekatere.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na organizacijskem področju

Edvard ŠEGA je bil v letih 1956–1967 aktiven atlet pri Atletskemu klubu Svoboda in Železničarskem atletskem klubu v Šiški. Tekmovalno pot je končal leta 1973. Po tem se je posvetil trenerskemu in organizacijskemu delu v Železničarskem atletskem klubu v Šiški, v katerem je bil 25 let predsednik. Še posebej si je prizadeval za gradnjo sodobnega atletskega centra z dvorano v Šiški, ki je pozneje dal krila vsej slovenski atletiki. Je idejni vodja vseh velikih atletskega mednarodnih

prireditve v Ljubljani, ki so tudi pomembno vplivale na dograjevanje atletskega centra v Šiški. Najpomembnejše so: Šikijev memorial, ki je prerasel v EAA mitinge, Balkanske igre 1986, Mladinsko evropsko prvenstvo 1997, Evropski nacionalni pokal Beuno Zauli 1994, Evropski klubski pokali v letih od 1996 do 2000, Evropskih iger

dializnih in transplantiranih 2004 in še posebej Evropskega veteranskega atletskega prvenstva 2008 v Ljubljani. Za svoje delo je prejel priznanje Mednarodnega olimpijskega komiteja za življenjsko volontersko delo.

9
0
0
2

2009

Tomaž VNUK
Jože ŠKRABA
Vladimir ČERMAK
Marko RAČIČ

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za izjemne športne dosežke

Tomaž VNUK je v tem letu zaključil svojo dolgo in bogato tekmovalno kariero kot odličен hokejist Hokejsko drsalnega društva Olimpije. Večino svojih nastopov je opravil v dresu Olimpije, ki ji je bil s kratkimi presledki, ko se je s svojimi sposobnostmi uveljavljal tudi v tujini, zvest od začetka do konca tekmovalne poti. Nekaj nastopov je opravil tudi v dresu Alfe, Celja, Bleda in Jesenic. Njegova skupna bilanca nastopanja je naslednja:

- 162 nastopov v državni reprezentanci, od tega 151 v slovenskem državnem moštvu,
- 659 nastopov v državnem prvenstvu, od tega 543 v dresu Olimpije in
- 204 nastopi v tujini.

V uradnih tekmovalnih nastopih je dosegel 627 golov in 477 podaj. Bil je udeleženec 11 svetovnih prvenstev, kjer mu je bila v moštvu vedno zaupana naloga kapetana. Z avstrijsko ekipo Feldkirch je dosegel enega svojih največjih uspehov z osvojitvijo Pokala Evropskih prvakov. Tomaž

Vnuk je izpričeval veliko odgovornost do športa in rezultata, ki ga je želel doseči vedno, ko je bil na ledeni ploskvi. Čas, preživet v dresu Olimpije, kaže na njegovo veliko pripadnost ljubljanskemu športnemu utripu. S svojimi igrami je prinesel veliko zadovoljstva športni publiku in občanom Ljubljane predvsem ob rezultatih, ki jih je dosegla Olimpija ob številnih uspešnih končnicah v tekmovanju za državno prvenstvo. Naslova državnih prvakov se je veselil sedemkrat.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Jože ŠKRABA

se je judu posvetil leta 1954, najprej kot uspešen tekmovalec in reprezentant, od leta 1962 dalje pa kot priznan trener. Vzgojil je veliko tekmovalcev, ki so ime slovenskega juda ponesli v svet. V Sloveniji je edini nosilec mojstrskega pasu 8. dan, nekdanji sodnik najvišjega nacionalnega ranga, dolgoletni športni delavec v organih Judo zveze Slovenije in nekdanji predavatelj borilnih veščin v policijskem izobraževalnem centru v Tacnu. Trenerjem najmlajših judoistov je v pomoč priročnik »Judo – prvi koraki«, ki ga je izdal leta 1980. Izdelal je izpitni program za šolske in mojstrske pasove ter pripravil »Pravila za napredovanje po pasovih«. V Judu klubu Olimpija, kjer uživa izjemno

spoštovanje, je še vedno aktiven kot trener in član izvršnega odbora, obenem pa je odgovorni urednik dvomesečnega strokovnega glasila Judo zveze Slovenije »Slovenski judo«.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem področju

Vladimir ČERMAK se je plavanju zapisal že v svoji mladosti. Leta 1974 se je zaposlil v Plavalnem klubu Ljubljana, kjer sta pod njegovim vodstvom najodmevnejše rezultate dosegla Igor in Nace Majcen. Že pred dvema desetletjema je bil imenovan za selektorja jugoslovanske reprezentance, ki pa je leta 1991 razpadla, kasneje pa prevzel slovensko. Nazadnje jo je vodil v obdobju od 2004–2008, ko je dosegla največje uspehe na članskih tekmovanjih, saj se je z izjemo na svetovnem 2005 in 2007 z največjih tekmovanj vračala z medaljami. Prav ob koncu selektorskega mandata pa se je veselil prve slovenske olimpijske medalje v plavanju, ki jo je

osvojila Sara Isakovič. Svoje trenersko delo je ves čas dopolnjeval z delom v strokovnem svetu Plavalne zveze Slovenije, kot član strokovnega sveta Republike Slovenije za šport in koordinator panožnega tima na Fakulteti za šport. S prevajanjem različnih strokovnih člankov, kot soavtor različne

literature in zunanji sodelavec Fakultete za šport pa je pripomogel tudi pri razvoju in izobraževanju mladih trenerjev. Za svoje delovanje je leta 1984 prejel Bloudkovo plaketo, leta 1993 pa je prejel naziv trener leta v Ljubljani.

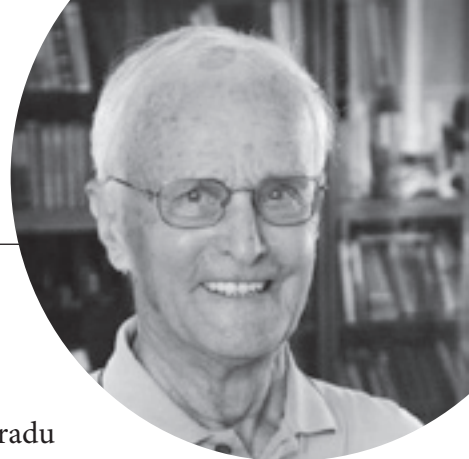

Prihajam z nogometne za Bežigradom. In se ves zgrožen sprašujem, kaj se je za mojega kratkega življenja zgodilo s to veličastno igro, kaj z nogometno publiko, kaj s stadionom in kaj s slovenskim narodom?

Marjan Rožanc,
odlomek iz eseja *Pervetirani katolicizem*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Marko RAČIČ, atletika ga je pritegnila pri 17. letih, in postal je član ljubljanske Ilirije. Zapisan ji je ostal do danes. Po končanem učiteljišču, ki ga je obiskoval v Ljubljani, je obiskoval športno šolo v Beogradu in 1952 postal profesor telesne vzgoje. Kot član vojaškega športnega društva Partizan je postal član državne reprezentance, za katero je na mednarodnih tekmovanjih nastopil 16-krat, med drugim tudi na olimpijskih igrah 1948 v Londonu, na evropskih prvenstvih v Oslu in Bruslju, bil je večkratni državni prvak in rekorder na 100 in 200 metrov. Po končani tekmovalni karieri je bil trener in kasneje kapetan ženske državne reprezentance. Ob prihodu v Ljubljano leta 1965 je svoje znanje in izkušnje prenesel na šport v Sloveniji, predvsem v atletiko. Izpit za sodnika v atletiki je opravil leta 1964 in leta 1970 napredoval v mednarodnega sodnika. Delu sodnika se je posvečal vedno več časa, kar 20 let je bil predavatelj in član izpitnih komisij za atletska pravila na Fakulteti za šport. Aktiven sodnik je še danes. Nepogrešljiv je bil pri organizaciji velikih tekmovanj, kot so Sredozemske igre v Splitu, Univerzijadi v Zagrebu, Evropskem mladinskem prvenstvu v Varaždinu, Evropskem članskem prvenstvu v Splitu, Balkanskih igrah in Evropskem prvenstvu za starejše mladince v Ljubljani. V okviru sodniške organizacije, katere častni predsednik je še danes, je sodeloval pri izobraževanju atletske sodnikov. Pod njegovim vodstvom je na novo oživelo več atletske sodniških zborov. Zbiral je in še vedno zbira podatke s tekmovanj in jih pripravlja v letne almanaha. Ob 85. letnici Atletske zveze Slovenije leta 2006 je končal svoje življenjsko publicistično delo – statistično dogajanje v atletiki od leta 1920 dalje. Rezultate je urejal v knjigo tudi na Olimpijskih igrah v Sarajevu, je soavtor štirih knjižnic Naši olimpijci, sodelavec razstave 100 let olimpizma v Ljubljani in Mariboru. Atletska zveza Slovenije mu je za dolgoletno delo podelila naziv častnega člana. Leta 1981 je prejel Bloudkovo nagrado, 1997 je kot edini Slovenec prejel Zlato značko Evropske atletske zveze, 2001 pa priznanje Mednarodnega olimpijskega komiteja za več kot 50 letno amatersko delo v atletiki, ki se mu je leta 2007 pridružilo še pod geslom Šport in promocija olimpizma.

2010

2010

Jure MEGLIČ
Janez TOMAŽIČ
Peter ŽAGAR
Marko TRŠKAN

Jure MEŠLIČ je eden najboljših slovenskih kajakašev na divjih vodah v zgodovini tega športa. Športno pot je začel leta 1995 v Kajak kanu klubu Tacen. Kot mlajši mladinec se je leta 2000 uvrstil v mladinsko reprezentanco in nastopil na vseh svetovnih mladinskih tekmah. V zadnjem letu pa je nanizal kar nekaj medalj, poleg bronaste v ekipni uvrstitvi na evropskem prvenstvu je kot prvi Slovenec osvojil medaljo na svetovnem in evropskem prvenstvu. Odlični rezultati in dobre značajske lastnosti so

le nekateri izmed razlogov, da je Jure vzor mladim kajakašem, ki jim na podlagi svojih izkušenj tudi večkrat pomaga s koristnimi nasveti.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju.

Janez TOMAŽIČ je speedwayu posvetil 47 let svojega življenja. Leta 1963 je na prvi dirki v Ljubljani, komaj petnajstleten, že našel svoje mesto v uvodni povorki. Že kot otrok je svoj prosti čas preživel tam, kjer so se dirkaški mojstri posvečali svojim dvokolesnim konjičkom. Leta 1969 je prevzel nasledstvo svojega ljubljanskega idola Mateja Milharčiča. Skupaj z drugimi zaljubljenici v ta šport je nato nizal odlične tekmovalne rezultate, med drugim 2. mesto na republiškem prvenstvu in 6. mesto v takratnem jugoslovanskem državnem prvenstvu. Postal je član jugoslovanske državne reprezentance v speedweyu, kjer je nadaljeval uspehe na mednarodnih tekmovanjih, celo v svetovnem merilu. Leta 1973 je končal svojo tekmovalno pot in prevzel mesto trenerja mladih ljubljanskih speedweyistov pod okriljem športne komisije Avto moto touring kluba (AMTK) Ljubljana. To delo je opravljal do leta 1980. V tem času je prevzel tudi naloge predsednika in postal član speedweyske komisije pri AMSJ. Za organizacijo tekmovanj v evropskem in svetovnem merilu so izjemno pomembna nenehna izobraževanja in izpopolnjevanja

in teh se Janez Tomažič redno udeležuje. Je lastnik dolgoletne licence mednarodnega direktorja dirk pri Mednarodni motociklistični federaciji – komisiji CCP za zaprte steze (FIM) s sedežem v Ženevi. Ves ta čas ostaja organizator dirk v Ljubljani in hkrati tudi njihov direktor; je nekakšen *spiritus agens* moto športa v slovenski metropoli, nekdanji državi Jugoslaviji in današnji Sloveniji ter regiji kot taki. Že vsa leta opravlja svoje delo prostovoljno, z izjemno zagnanostjo

in posebnim posluhom za mlade talente. Nedvomno je Janez Tomažič skupaj s številnimi somišljeniki – vsi brez izjeme so prostovoljci, predvsem pa zaljubljenici v šport z vonjem po metilnem alkoholu – dal poseben pečat mestu ob Ljubljani.

V dvajsetletnem poklicnem delu v športu me je vodil en sam motiv – privrženost nogometu. Samo zaradi tega sem sprejel mesto direktorja v športnem parku Kodeljevo, pa čeprav sem si s tem naprtil na pleča mnoge druge, prav nič razveseljive obveznosti: urejati sem moral zapletene in zahtevne odnose med zaposlenimi, med športniki in amaterskimi delavci, skrbeti za denar, in to tako za funkcionalne izdatke vseh mogočih klubov kot za plače vzdrževalcev objektov, snažilk, sekretarjev in trenerjev vseh mogočih športnih zvrsti.

Marjan Rožanc,
odlomek iz eseja *Pervertirani katolicizem*

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
**za izjemne dosežke v profesionalnem in
prostovoljnem delu**

Peter ŽAGAR je svojo dolgoletno športno pot (1955–2007) končal kot športnik, športni profesionalni delavec in prostovoljni športni delavec. Večino svojega profesionalnega dela je opravil na republiški ravni in v Akademski športni zvezi Olimpija, prostovoljno športno delo pa v nogometnih organizacijah v prejšnji skupni državi in v Republiki Sloveniji ter tudi v matični športni organizaciji. Kot športnik se je odlikoval na srednješolskih prvenstvih, kar ga je pripeljalo v rokometno moštvo Slovan, kje je uveljavil svoje športne sposobnosti. Delovanje v športnih organizacijah je začel leta 1963 v Športni zvezi in nadaljeval leta 1965 v sklopu Akademске športne zveze Olimpija v Nogometnem društvu Olimpija kot generalni sekretar. V tem času se je pisal tudi najpomembnejši del zgodovine Nogometnega društva Olimpija, ki je takrat tekmovala v evropskem merilu. Leta 1985 je postal generalni sekretar Akademске športne zveze Olimpija, kjer je bilo še posebno izraženo njegovo delo pri organiziranosti in povezovanju vseh subjektov v enotno razvojno strokovno delovanje, kar so pokazali številni odlični športni rezultati posameznikov in ekip v slovenskem prostoru. Na področju prostovoljnega športnega dela je najbolj ambiciozno deloval pri nogometu, kjer je v Jugoslovanski nogometni zvezi opravljal naloge Združenja prvoligaških klubov kot član tekmovalne komisije, predsednik disciplinske komisije in predsednik finančne komisije. Opravljal je težka in odgovorna dela, pri katerih je prišla do izraza njegova strokovnost in sposobnost usklajevanja, dialoga ter pravičnega razreševanja konfliktnih situacij. Po osamosvojitvi je opravljal naloge sekretarja strokovnega štaba nogometne reprezentance pod vodstvom Srečka Katanca. Po upokojitvi je ostal dejaven v projektu Alpe Arija na področju dviganja uteži. Peter Žagar je bil pomemben ambasador Akademске športne zveze Olimpija, športa v Ljubljani in nogometne organizacije, ki je stkal številna prijateljstva doma in v tujini.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
za izjemne dosežke v profesionalnem in
prostovoljnem delu

Marko TRŠKAN je svojo športno dejavnost začel kot deček v TVD Zelena jama. V času študija je kot trener in funkcionar pripomogel k ustanovitvi Rokometnega društva Borec v Polju in pomagal organizirati mestno tekmovanje v športnih igrah v osnovnih in srednjih šolah.

Leta 1970 se je vključil v SK Snežinka, pozneje postal tudi njegov predsednik in prispeval, da je Snežinka postala najmnogičnejši smučarski klub za vzgojo strokovnega kadra ter otroškega in rekreativnega smučanja, za kar je leta 1983 prejel Bloudkovo nagrado. Smučanje je bila njegova najbolj priljubljena

športna panoga, v kateri deluje že vse življenje. V izpitni komisiji za učitelje smučanja je prisoten polnih 40 let, kar je največ od vseh. Opravljal je vrsto pomembnih funkcij in za svoj prispevek k razvoju smučanja v Sloveniji leta 2000

prejel še Bloudkovo plaketo. Njegova druga najljubša športna panoga je tenis. Z vključitvijo v ŠRK Nove Fužine mu je kot predsedniku kluba uspelo zgraditi prvi in edini klubski športni objekt v tem okolju, in to zgolj s prispevki članov. Njegovo profesionalno delo je pomembno prispevalo k razvoju športa v javnem interesu.

2011

Eva TERČELJ
Bojan ŽMAVC
Gabrijel AMBROŽIČ
Bojan RAK
Andrej JERAS

► ZA IZJEMNE DOSEŽKE V LETU 2011
osvojitev 3. mesta na SLOKA 2011 in uvrstitev na OI

Eva TERČELJ se je s kajakaštvom začela ukvarjati pri sedmih letih v Kajak kanu klubu Ljubljana. V mladinsko reprezentanco se je prvič uvrstila leta 2006 in že v svojem prvem nastopu na evropskem mladinskem prvenstvu na ekipni tekmi K-1 slalom osvojila medaljo. Leto pozneje je osvojila naslov mladinske svetovne prvakinja v slalomu in v naslednjem letu uspeh ponovila z naslovom svetovne mladinske prvakinja v spustu. V svojem zadnjem letu nastopanja v mladinski konkurenci je osvojila bronasto medaljo na mladinskem svetovnem prvenstvu. Odličen

je bil tudi prehod v člansko konkurenco, kjer je že prvo leto osvojila naslov evropske prvakinja med mlajšimi članicami, na tekmah svetovnega pokala in na svetovnem prvenstvu v absolutni konkurenci pa se je uvrščala med prvo deseterico. Bila je

članica ekipe, ki je na svetovnem članskem prvenstvu v Tacnu SLOKA 2011 osvojila bronasto medaljo in si priveslala tudi kvoto za nastop na olimpijskih igrah v Londonu. Eva je kljub mladosti v svoji karieri nanizala vrsto vrhunskih športnih rezultatov, kar kaže na njen izredni talent in zavzeto delo na športnem področju.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Bojan ŽMAVC

je svojo kajakaško pot začel v Kajak kanu klubu Ljubljana leta 1974. Kot tekmovalec je moral zaradi poškodbe končati treninge, vendar je ostal zvest klubu in se vključil v njegovo organizacijsko in strokovno delo. Med letoma 1986 in 1993 je kot vodja ali pomočnik reprezentance sodeloval na svetovnih prvenstvih v slalomu in spustu ter na olimpijskih igrah v Barceloni leta 1992. Poleg dela v klubu je ves čas deloval tudi v Kajakaški zvezi Slovenije in postal tudi njen podpredsednik. Ključna je bila njegova vloga predsednika OK SLOKA 2010 v Tacnu za izredno uspešno organizacijo prvenstva, kjer so bili postavljeni novi temelji v organiziranju kajakaških tekmovanj, predvsem v delu promocije športa in tekmovalnega vzdušja, za kar je mednarodna kajakaška zveza ICF organizatorja še posebno pohvalila. Tudi po svetovnem prvenstvu je ostal vodilni mož organizacijskega komiteja v Tacnu, kjer

se je pod njegovim vodstvom nadaljevala odlična organizacija tekem svetovnega pokala. Poleg tega je z delom predsednika Kajak kanu kluba Ljubljana poskrbel, da so imeli tekmovalci v klubu dobre pogoje za doseganje vrhunskih rezultatov na najvišjih kajakaških tekmovanjih.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Gabrijel AMBROŽIČ

v atletskem

športu vsestransko deluje že dobra štiri desetletja. Začel je kot tekmovalac na srednje proge, nato se je posvetil sodniškemu in organizacijskemu delu. V letih od 1985 do 1998 je bil član odbora za Pohod ob žici, na Balkanskih atletskih igrah 1986 je bil član organizacijskega odbora, uspešno je vodil Evropski atletski pokal 1994. Izjemno delo je opravil kot direktor MEPA 1997, za kar je AZS prejela najvišje pohvale in priznanja, zadnja leta pa sodeluje pri organizaciji Ljubljanskega maratona, zadolžen je za izbor in spremljavo vrhunskih tujih

atletov. Izpit za atletskega sodnika je opravil leta 1983 in od tedaj je opravil več kot 800 sojenj. Sodeluje pri usposabljanju novih sodnikov, je član izpitnih komisij, precej truda namenja prevodom pri izdaji pravil za atletska tekmovanja ter kot član tekmovalne komisije AZS pregleduje atletske stadione v Sloveniji in sočasno pomaga pri odpravi napak in izboljšanju atletskih objektov. Leta 1999 je v Moskvi kot prvi slovenski atletski sodnik opravil zahtevni izpit za tehničnega opazovalca in člana pritožbenih komisij pri EAA, izbran je bil v ožji izbor delegatov na največja mednarodna tekmovanja. Za vsestransko strokovno delo je prejel vrsto priznanj: diplomu Mednarodnega olimpijskega komiteja za 25-letno

prostovoljno delo v športu, Bloudkovo plaketo za pomemben prispevek k razvoju slovenske atletike, naziv častnega člana ZASS (2005) in ZASL (2007) ter leta 2011 na kongresu EAA v Londonu, kot tretji Slovenec doslej, zlato značko EAA za uspešno strokovno delo.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Bojan RAK v namiznoteniškem športu deluje že 47 let. V NTK Olimpiji je začel kot tekmovalca in s sotekmovalci Veckom, Korpo idr. osvojil vrsto državnih naslovov v tedanji Jugoslaviji. Leta 1983 se je podal v trenerske vode in v svoji 27-letni trenerski karieri s posebno zavzetostjo vzgojil vrsto tekmovalcev, ki so osvajali medalje na evropskih in svetovnih prvenstvih: Robert Smrekar (medalja na SP, večkratni državni prvak), Luka Reflak (bronasta medalja na EP med mladinci), Saša Ignjatovič (slovenski reprezentant), Gregor Škafar (slovenski reprezentant), Bojan Tokič (bronasta medalja na OI v Pekingu 2008, dve bronasti medalji na EP 2011, uvrščen na OI v Londonu 2012). V obdobju samostojne Slovenije je s člansko moško ekipo sedemkrat osvojil naslov državnega prvaka in trikrat uvrstitev med 16. najboljših ekip v tedanjem evropskem pokalu, imenovanem Pokal državnih prvakov. Sodeloval je tudi pri delu državne mladinske reprezentance tedanje SFRJ, s katero je leta 1986 na EP v Luksemburgu osvojil osem medalj. V zadnjem času je selektor in trener državne reprezentance za člane, s katerimi ohranja mesto v zlati sredini med evropskimi in svetovnimi reprezentancami. Vzporedno s trenerskim delom je dejaven pri izobraževanju kadrov in je dolgoletni

predsednik strokovnega sveta NTZS. S svojim strokovnim delom je v slovenski namiznoteniški šport vnesel kvalitete, ki ga kljub vse večji svetovni konkurenci ohranjajo na zavidljivi ravni.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Andrej JERAS se je v delo organov Teniškega društva Slovan vključil že ob njegovi ustanovitvi leta 1974. Kot stalni član upravnih odborov je skrbel za organizacijo teniških dogodkov in za razvoj tekmovalnega tenisa. Leta 1986 je postal sekretar društva in tri leta pozneje je s sodelavci organiziral OPEL-CUP turnir šestih evropskih reprezentanc. V obdobju do leta 1990 je sodeloval pri gradnji teniške dvorane na Fakulteti za šport in pri gradnji novih klubskih prostorov. V letih od 1994 do 2000 je postal kapetan moške članske ekipe, s katero je osvojil štiri naslove ekipnih članskih prvakov Slovenije, uvrstitev med

osem najboljših v Evropi, ter na Kodeljevem organiziral ATP teniški turnir serije Slovenia Satellite. V vseh teh letih je sodeloval pri ustanavljanju Teniške zveze Slovenije in leta 2001 postal njen prvi profesionalni direktor. Pod njegovim vodstvom je TZS dosegla svoje največje uspehe v tekmovalnem in organizacijskem pomenu. Postal je direktor

ATP turnirjev v Tivoliju in vodja projektov Fed Cupa v Portorožu, kjer je slovenska ženska reprezentanca igrala proti Rusiji in Ameriki. V času delovanja na TZS ni pozabil na TD Slovan in je ves čas pomagal voditi glavne dejavnosti društva. Leta 2005 se je vrnil kot sekretar TD Slovan in se pozneje zaposlil kot sekretar ZŠD Slovan. Leta 2010 je bil izvoljen za predsednika TD Slovan, je član strokovnega sveta TZS in aktualni pomočnik selektorja ženske slovenske teniške reprezentance. Andrej Jeras je s svojim delom v TD Slovan pripomogel k uveljavitvi društva in razvoju tenisa na Kodeljevem in v Ljubljani.

2012

2012

Sašo BERTONCELJ
Franci BERGANT
Bernarda MAVRIČ
Jurij NOVAK

- ZA IZJEMNE DOSEŽKE V LETU 2012
osvojitev 1. mesta v skupnem seštevku svetovnega pokala

Sašo BERTONCELJ se je s športno gimnastiko začel ukvarjati s 7 leti v ŠD Narodni dom Ljubljana. Zaradi svoje telesne konstitucije in vztrajnosti se je odločil, da bo največ časa posvetil treningu na konju z ročaji, kjer je sčasoma postal ne samo najboljši v državi, temveč eden najboljših na svetu. Še ne 16-leten je leta 2000 prvič nastopil za člansko reprezentanco Slovenije in že naslednje leto na svojem prvem nastopu na svetovnem pokalu osvojil 9. mesto. Leta 2007 je osvojil svojo prvo zlato medaljo na svetovnih pokalih in še istega leta svojo vrhunsko

formo potrdil s prvim mestom na Univerzijadi v Bangkoku. V letih 2009 in 2010 je osvojil tretje mesto v skupni razvrstitvi svetovnega pokala, v letu 2011 pa je v skupnem seštevku osvojil drugo mesto. Prvo uvrstitev v osmerico najboljših na evropskem prvenstvu je doživel leta 2009 v Milanu, kjer je osvojil sedmo mesto,

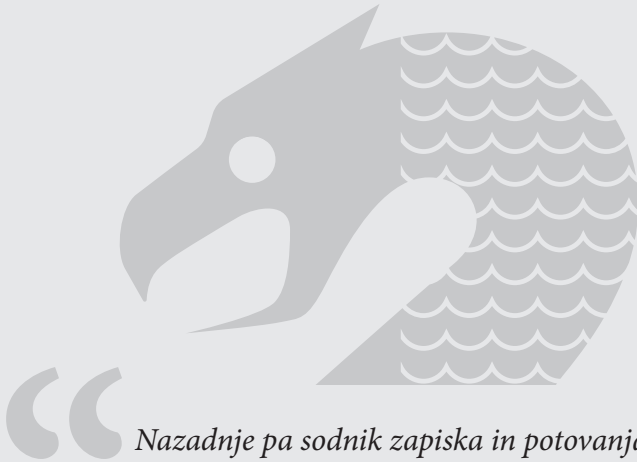

leto pozneje pa je na evropskem prvenstvu v Birminghamu osvojil tretje mesto. Sezono 2012 je uspešno končal z osvojitvijo dveh prvih in enega tretjega mesta na tekmovanjih za svetovni pokal in tako v skupnem seštevku svetovnega pokala osvojil prvo mesto. Sašo Bertoncely že 21 let uspešno zastopa ŠD Narodni dom Ljubljana in je na svojem paradnem orodju konj z ročaji dober naslednik Mira Cerarja, z delavnostjo, disciplino in vztrajnostjo pa dober vzornik mlajšim tekmovalcem.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Franci BERGANT je svojo športno pot začel ob koncu 50. let pri Atletskem klubu Olimpija kot tekač na srednje proge. V 60. letih je kot učitelj športne vzgoje deloval v šolskih športnih društvih ter pomagal vzgojiti kar nekaj kasnejših vrhunskih športnikov. Bil je tudi rokometni sodnik ter soustanovitelj Alpskega smučarskega kluba Golovec, ki je vzgojil dva vrhunska trenerja državnih reprezentanc, pokojnega Jožeta Drobniča in še danes dejavnega Marka Jurjeca. V 70. letih se je vključil v delo smučarskega kluba Olimpija, kjer je bil najprej trener mlajših skupin, pozneje pa je prevzel predsedstvo SK Olimpija in ga vodil vse do leta 2002. V času njegovega predsedovanja je SK Olimpija postal najuspešnejši in najmnožičnejši alpski smučarski klub v Jugoslaviji in pozneje v Sloveniji. Na začetku 90. let je postal tudi predsednik Alpskega referata Smučarske zveze Slovenje, prav v obdobju odličnih rezultatov slovenskih smučarjev. To delo je opravljal vse do leta 2002, ko sta ga skupaj s Tonetom Vogrincem predala novim generacijam. Še danes pomaga pri organizaciji nekaterih smučarskih tekmovanj in akcij, še posebej pri organizaciji učenja smučanja otrok v vrtcih. Še vedno sodeluje pri organizaciji Pohoda pot ob žici (več kot 35 let) in organizaciji vseh dosedanjih Ljubljanskih maratonov. S svojo učinkovito športno dejavnostjo pušča Franci Bergant neizbrisen pečat tako v ljubljanskem kot tudi slovenskem športu.

Nazadnje pa sodnik zapiska in potovanja po vesolju je konec. Igralci se poberejo v slačilnico, gledalci pa se počasi razidejo. Bili smo, zdaj pa nas spet ni več. Vendar tudi bili smo le po zakonih igre, se pravi na igriv način. Ti zakoni so sicer izpeljani iz naše najgloblje resničnosti, iz naše razpetosti med osebnim jazom in družbo, med zakonitim in nezakonitim, med svobodo in sužnostjo, iz domala vseh naših protislovij in nasprotij, ki nas že od nekdaj zavajajo v hrepenenje po harmoniji in popolnosti, vendar postavljeni so tako, kot v igri morajo in morejo biti: najprej kot nekaj časovno omejenega in končnega, kar nam omogoča, da igro obnovljamo in vedno znova igramo, potem pa kot nekaj neprekoračljivega ...

Marjan Rožanc,
odlomek iz eseja *Maša dvajsetega stoletja*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Bernarda MAVRIČ je v mladosti tekmovala v športni gimnastiki ter bila nekajkrat mladinska republiška in državna prvakinja, uvrstila se je tudi v jugoslovansko mladinsko reprezentanco. Po končani tekmovalni karieri leta 1968 se je posvetila vzgajanju različnih kategorij tekmovalk v športni gimnastiki tako v takratnem TVD Partizanu Zelena jama kot tudi na osnovni šoli, kjer je vodila krožek gimnastike za deklice, s katerim je dosegla odlične rezultate na vseh ravneh. Leta 1991 se je zaposlila kot profesionalna trenerka v društvu ter pomagala vzgojiti dve olimpijki (Marijo Težak leta 1972) in (Mojco Mavrič leta 2000). Poleg tega je v društvu delovala pri organizacijskem in strokovnem delu pa tudi pri delu izvršnega odbora. Nekaj let je bila predsednica Strokovnega

odbora za žensko gimnastiko pri GZS. Sodelovala je pri vzgoji trenerjev ter bila avtorica obveznih vaj na gredi za mlajše deklice. Od leta 1986 ima naziv mednarodne sodnice – breve in še vedno deluje kot mednarodna sodnica tako na evropskih kot tudi na svetovnih tekmovanjih. Večkrat je bila predsednica sodniške komisije pri GZS in članica organizacijskega odbora Mednarodnega prvenstva Ljubljane. Pomembno je tudi njeno delo pri organizaciji Odprtega prvenstva Zelene jame v ženski športni gimnastiki za kadetinje, ki je bilo letos že desetič, udeležuje pa se ga vsako leto več ekip iz tujine. Amatersko sodeluje v društvu še danes in pomaga pri

organizacijskem delu društva kot mentorica mladih vaditeljev – trenerjev. Pri GZS je predsednica sodniške komisije in članica izvršnega odbora. Gimnastično društvo Zelena jama je ob 60-letnici delovanja veljalo za eno najuspešnejših društev v Sloveniji, za tak razvoj in dosežke v društvu je v veliki meri zaslužna ravno Bernarda Mavrič.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Jurij NOVAK je svojo športno pot začel leta 1964 v atletiki. Kot skakalec v višino in mnogobojec je tekmoval za AK Olimpijo, v katerem je leta 1980 prevzel delo trenerja. Kot trener je delal z vrhunskimi skakalci tako v klubu kot tudi v ŽAK Ljubljana. Njegovo delo je najbolj prišlo do izraza v rezultatih državne prvakinja Lidije Lapajne in njenem državnem rekordu 203 cm ter srebrni medalji Saša Apostolovskega na univerziadi leta 1987. V osemdesetih letih je bil strokovni vodja Atletske zveze Slovenije in član Strokovnega sveta pri Atletski zvezi Jugoslavije. Je eden glavnih pobudnikov in ustanoviteljev Športne gimnazije Šiška ter avtor strokovnih

člankov in večletni glavni urednik atletskih publikacij. Leta 2004 je postal predsednik VAD Ljubljana. Danes je član upravnega odbora AZS, kjer je odgovoren za veteransko atletiko (35–95 let) ter si močno prizadeva za ureditev statusa te posebne oblike

tekmovalnega športa odraslih in starejših, ki se pri nas šele uveljavlja. Sam je še vedno dejaven veteran-tekmovalec z državnimi rekordi in mednarodnimi medaljami. V zadnjem obdobju je uvedel tudi inovacijo primerjalnih ocen športnih dosežkov odraslih in starejših ter ima velike zasluge, da že deveto leto deluje najbolje organizirano veteransko atletsko društvo v Sloveniji s člani, ki vsako leto z več kot štiridesetimi udeležbami na domačih in mednarodnih tekmovanjih na vseh celinah sveta promovirajo ime mesta Ljubljane.

2013

2013

Živa DVORŠAK
Zveza športnih društev SLOVAN
Drago BANOVIĆ
Jože MERMAL

- ZA IZJEMNE DOSEŽKE V LETU 2012
OI London 2012, 11. mesto v streljanju z zračno puško v kategoriji članic

Živa DVORŠAK je izjemna športnica, ki je dosegla že visoke tekmovalne rezultate v minulem obdobju. Svojo športno pot v streljanju z zračno serijsko puško je začela v Strelskem društvu Olimpija pod vodstvom trenerja Davida Zalarja. Že leta 2006 je bila na izboru Strelske zveze Slovenije za najboljšega strelca v državi proglašena za najboljšo pionirko. Uspehi so se nadaljevali tudi v letih od 2008 do 2011, ko je bila izbrana

za najboljšo mladinko ter leta 2012 proglašena tudi za najboljšo članico v Sloveniji. S 7. mestom na EP v Vierumeakiju (Finska) je izpolnila kvoto za uvrstitev na OI v Londonu 2012, kjer je osvojila 11. mesto v streljanju z zračno puško v kategoriji članic. Odlične rezultate je dosegla tudi na mednarodnih turnirjih,

kjer je osvojila 3. mesto na MT Kuvajt MK puška 3 x 20 članice in 7. mesto na MT Munchen zračna puška članice ter 13. mesto WC London zračna puška (predolimpijski turnir). Poleg tega je redna študentka Fakultete za matematiko in fiziko v Ljubljani.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Zveza športnih društev SLOVAN

, katere predhodnik Športni klub Slovan (v nadaljevanju Slovan), je bil ustanovljen leta 1913. Ustanovili so ga narodno zavedni meščani, ki so želeli slovenski narod uveljaviti kot enakovreden narod v okviru vseslovanskih idej. Slovan se je kot brezdomec selil iz travnika na travnik, začevši s tivolskim trikotnikom, nato pred železniško postajo v Šiški, od tam na zemljišče za Bežigrad in leta 1934 na lastno igrišče za Kolinsko tovarno v Zeleni jami. Dejavnosti Slovana med obema vojnama so bile nogomet, boks, namizni tenis, le atletika se ni prijela. Zaradi revolucionarnih idej je policija leta 1938 našla vzrok v denarnih težavah in Slovan razpustila. Leta 1946 je Slovan dobil svoje novo domovanje na bivšem Selezijanskem igrišču na Kodeljevem (za cerkvijo), kjer je bilo lešnato igrišče. Leta 1956 se je začel graditi Športni park Kodeljevo in leto pozneje so Slovan in vsa njegova društva dobili pravi zagon za nadaljnji razvoj. Športna dejavnost se je širila, priključila se je košarka (KK Poljane), postavilo se je prvo teniško igrišče, ustanovil se je Sklad za družbeni standard, ki je zgradil letno kopališče (1967), nato pa še športno dvorano (1972). Upravljanje Športnega parka Kodeljevo je prevzel Družabno rekreativni klub Slovan, ki je prerastel v ZVEZO ŠPORTNIH DRUŠTEV SLOVAN. Zveza se je uspešno ukvarjala z upravljanjem in vzdrževanjem parka ter društveno dejavnostjo. Društva so v tem obdobju doživela pravi razcvet (rokometaši so bili finalisti evropske lige, nogomet je nastopal v 2. zvezni ligi, prav tako tudi košarka). Poleg omenjenih so bili člani še kegljači, balinarji, tenisači, smučarji, rekreativci, namiznoteniški igralci, kolesarji, golfisti in šahisti. Objekti so se po zmožnostih obnavljali in posodabljali ter tako je ŠP Kodeljevo postal eden večjih športnih parkov v Ljubljani. Vseh idej se žal ni dalo uresničiti. Za razvoj športa in gradnjo objektov je ZŠD Slovan prejel Bloudkovo plaketo in tudi mnogi amaterski športni delavci so bili nagrajeni za prispevek in delo na tem področju.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

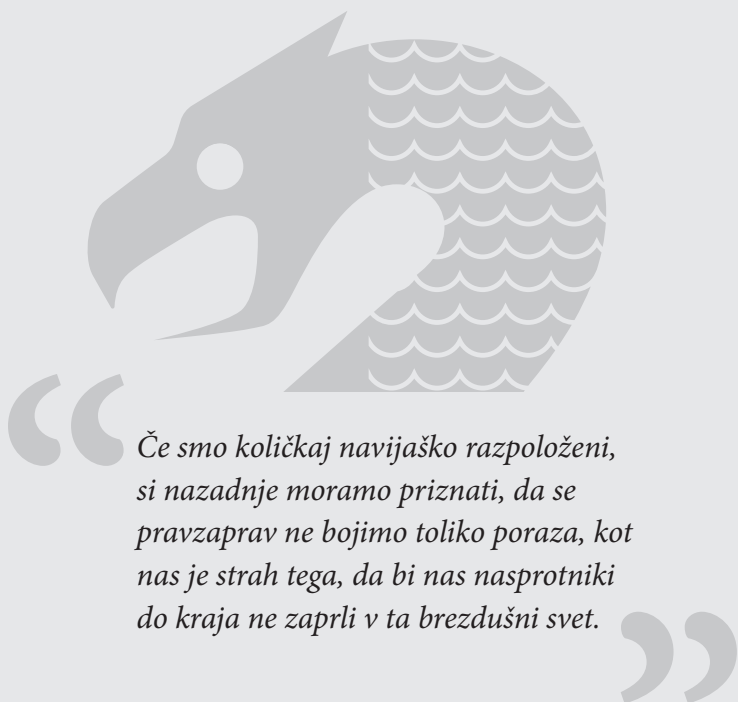

Drago BANOVIČ je v Javnem zavodu Šport Ljubljana (prej Zavod Tivoli) zaposlen že več kot 30 let. Začetki njegovega dela na področju športa segajo v leto 1979, ko je začel kot vzdrževalec in zaradi svojih sposobnosti hitro napredoval do vodje športnih objektov. Leta 1980 je sodeloval pri programu sanacije Zavoda Tivoli, leto po tem pa je prevzel položaj v. d. direktorja. V času svojega službovanja je to funkcijo opravljal še trikrat. Danes je direktor tega področja. Izkazal se je kot odličen poznavalec problematike, povezane s športno infrastrukturo. S svojim

delovanjem je bil in je še vključen v delovanje različnih športnih klubov, društev in drugih športnih organizacij. Sodeloval je tudi pri organizaciji različnih športnih dogodkov v Ljubljani in Sloveniji. Pomembne naloge opravlja tudi na področju trajnostnega razvoja infrastrukture za šport in prosti čas, »socialnega managementa«, uvajanja novih tehnologij ter razvoja inovativnih programov. Od leta 1980 sodeluje

v organizacijskih odborih evropskih in svetovnih prvenstev, pri gradnji Športnega centra Stožice, kot dolgoletni član komisije Letnega programa športa (LPŠ), član Javno-zasebnega partnerstva Črnuče, Pasap, član upravnega odbora: KK Union Olimpija, FC Ljubljana, NK Olimpija, Golf klub Olimpija, član Fundacije za šport, leta 2008 imenovan kot predstavnik vlade, ter član upravnega odbora Združenja športnih centrov tako Slovenije kot mednarodnega združenja. Prisotnost v športnem življenju mesta Ljubljane, poznavanje utripa in problematike športnih društev ter izkušnje pri organiziranju velikih športnih manifestacij so neprecenljiva podlaga za njegovo delo.

Če smo količkaj navijaško razpoloženi, si nazadnje moramo priznati, da se pravzaprav ne bojimo toliko poraza, kot nas je strah tega, da bi nas nasprotniki do kraja ne zaprli v ta brezdušni svet.

Marjan Rožanc,
odlomek iz eseja *Demon Iva Daneua*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Jože MERMAL je domala vse življenje povezan s športom kot neposredni delavec v športnih organizacijah ali kot gospodarstvenik, ki zna prisluhniti potrebam športa. Leta 1995 se je pridružil Akademski športni zvezi Olimpija, kjer še danes dokazuje izjemno delovno zagnanost, izvirno reševanje problemov in znanje, potrebno za uspešno vodenje. V letih od 1996 do 2001 je bil predsednik KK Union Olimpija, kjer je ves čas delovanja skrbel za urejene razmere, ki so omogočale vrhunske rezultate. S svojim pojavljanjem v športni sferi dviguje kakovost različnim športnim panogam na svojevrsten način. Kot mentor in mecen skrbi za gimnastične

vrste že vrsto let, izjemno dejaven je kot predsednik OO Maraton Franja BTC City, veliko priznanje njegovim osebnim prizadevanjem pa je potrditev mednarodne kolesarske zveze UCI, da bo leta 2014 vodil svetovno amatersko kolesarsko prvenstvo v Ljubljani. V letu 2012 je bil predsednik častnega odbora za organizacijo svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske v Ljubnem. Družba

BTC, d. d., je pod njegovim vodstvom pomagala številnim športom, tako društvom kot tudi posameznikom, kot so Hokejski klub Olimpija, Hokejska zveza Slovenije, SSK Ljubno ob Savinji, NZS – pokrovitelj, HDD Olimpija, Zavod šport & mediji, Namiznoteniška zveza Slovenije, Olimpijski komite Slovenije, Smučarska zveza Slovenije – Organizacijski komite Planica, Javni zavod Šport Ljubljana in številna športna društva v Sloveniji. Številni športniki so dobili in še vedno dobivajo denarne spodbude, ki jim pomagajo na njihovi športni poti: Aljaž Pegan, Mitja Petkovšek, Sašo Bertoncelj, Alen Dimic, Tjaša Šeme, Adela Šajn, Sašo Jereb, Primož Pikl, Matevž Slatinšek in drugi. V družbi posveča posebno pozornost trajnostnemu razvoju ter veliko prispeva k izboljšanju ekološke ozaveščenosti, zmanjšanju porabe energentov pa tudi proizvodnji zelene energije.

2014

2014

Tanja ŽAKELJ
Alena YAKUBOUSKAYA
Matija KRNC
Ljubo JASNIČ

- ZA IZJEMNE DOSEŽKE V LETU 2013
dve zmagi v svetovnem pokalu, naslov evropske prvakinje v olimpijskem krosu in skupna zmagovalka svetovnega pokala v gorskem kolesarjenju, disciplini olimpijski kros.

Tanja ŽAKELJ

, gorska kolesarka, za katero je bilo prelomno leto 2013, saj so bili njeni vrhunski rezultati med najbolj odmevnimi v slovenskem športu. Članica ljubljanskega Kolesarskega društva Raid je najprej dosegla dve zmagi v svetovnem pokalu (serija poteka pod okriljem Mednarodne kolesarske zveze UCI), prvo v češkem Novem Mestu na Moravskem, drugo v Val di Sole v Italiji. To sta bili tudi prvi

slovenski zmagi na tej najvišji tekmovalni ravni gorskega kolesarstva. Na evropskem prvenstvu v švicarskem Bernu je v slogu prave šampionke pometla s konkurenco in osvojila naslov evropske prvakinje v olimpijskem krosu. Do konca sezone se je še

večkrat povzpela na oder za zmagovalce svetovnega pokala in bila le enkrat slabša od petega mesta – šesta je bila na zadnji dirki svetovnega pokala v Hafjellu na Norveškem, kjer je tudi prevzela pokal skupne zmagovalke svetovnega pokala v gorskem kolesarjenju, disciplini olimpijski kros. Nastopila je tudi na svetovnem prvenstvu v Pietermaritzburgu v Južno Afriški Republiki, kjer je bila v boju za medalje, po hudem padcu pri veliki hitrosti pa je osvojila končno 5. mesto. Tanja Žakelj je zaradi izvrstnih rezultatov, pristopa do dela, treningov in novega načina dirkanja, ki je spremenil najvišjo tekmovalno raven v disciplini olimpijski kros, zgled vsem, še posebno mladim nadobudnim športnikom.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

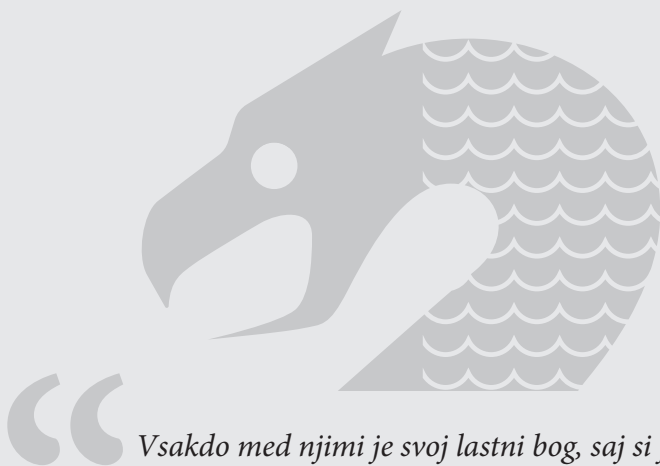

Alena YAKUBOUSKAYA je

profesorica športne vzgoje, trenerka ritmične gimnastike in mednarodna sodnica ranga brevet 4. V beloruskem klubu Spartak je deset let trenirala ritmiko, nato pa se podala na trenersko pot. Leta 1994 je prišla v Slovenijo in zdaj že dvajset let uspešno vzgaja vrsto reprezentantk, državnih in pokalnih prvakinj v različnih starostnih kategorijah. Mladinska skupinska sestava je pod njenim vodstvom leta 2001 v Ženevi na evropskem prvenstvu dosegla najboljši slovenski rezultat v zgodovini mladinskih skupinskih vaj – 11. mesto. Med uspehi je treba poudariti uspešna debija Tjaše Šeme s 34. mestom in Andree Žegarac v vaji s trakom na evropskem prvenstvu 2004 v Kijevu, 23. mesto Tjaše Šeme na predolimpijskem turnirju v Londonu, ekipno 14. mesto mladink na evropskem prvenstvu leta 2012 v ruskem Nižni Novgorod, 20. mesto članice Saše Bilič na evropskem prvenstvu na Dunaju in ekipno 23. mesto v mnogoboju na svetovnem prvenstvu v Izmiru. Alena Yakubouskaya je v minulih letih nanizala izjemne trenerske uspehe in ima tudi v prihodnje ambiciozne načrte za razvoj ritmične gimnastike pri nas: »Z jasno vizijo, cilji in osredotočenostjo bom zagotovila, da ritmična gimnastika v Sloveniji pridobi mesto med vrhunskimi kot tudi rekreativnimi

športi. Ritmična gimnastika je moje poslanstvo in način življenja zaradi česar sem pripravljena in usposobljena, da premaknem meje v tem športu.«

Vsakdo med njimi je svoj lastni bog, saj si je očitno vsakdo med njimi prilastil pogum in pravico, da odloča o najbolj bistvenih stvareh, o zmagi ali porazu, odrešenju ali prekletstvu; obračajo se samo še drug proti drugemu in se ljubosumno merijo. Njihovo življenje se je prav tu, na igrišču, izoblikovalo v usodo, v kateri nihče ni več Bog, temveč so vsi samo še gledalci, ki gledajo in si želijo biti gledani.

Marjan Rožanc,
odlomek iz eseja *Demon Iva Daneua*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Matija KRNC je začel svojo športno pot leta 1956 kot igralec namiznega tenisa v Krimu. Po uspešni karieri se je odločil za organizacijsko in strokovno delo. Postal je trener, mednarodni vrhovni sodnik, novinar in publicist, organizator in funkcionar.

Je edini v Sloveniji, ki je sodeloval pri vseh večjih mednarodnih namiznoteniških prireditvah pri nas od leta 1962, torej je za njim več kot 52 let ustvarjalnega dela pri organizaciji namiznoteniških tekmovanj. Leta 1965 je bil član tehnične komisije na SPENT, ki je postavila nove temelje za organizacijo svetovnih prvenstev in drugih mednarodnih namiznoteniških tekmovanj. Skupaj s sodelavci je izdal prvi priročnik za

sodnike in organizatorje tekmovanj. V vlogi vrhovnega mednarodnega sodnika je v zadnjih letih sodeloval na več kot 50 velikih mednarodnih prvenstvih in turnirjih, saj ima status BB, kar je najvišji rang ITTF (Svetovna namiznoteniška federacija). Za svoje delo je prejel številna priznanja. Poleg tega deloval tudi med gradbinci, pri organizaciji ŠIG-ov je spoznal Marjana Rožanca, s katerim je več kot desetletja uspešno sodeloval pri organizaciji športnih prireditev na Kodeljevem. Vedno je zahteval od sebe in drugih odličnost pri izvedbi, pa naj je šlo za šolska tekmovanja ali mednarodne prireditve.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Ljubo JASNIČ je v športu dejaven že dolga leta. Deloval je v Hokejski zvezi, v Smučarski zvezi že od leta 1974, leta 1982 pa je prevzel Zvezo za telesno kulturo. V letih od 1992 do 1996 je bil generalni sekretar organizacijskega komiteja Planica, pred 22 leti je stopil na čelo nordijskih disciplin pri Smučarski zvezi Slovenije in jih vodil vse do leta 1999. Bil je vodja najbolj odmevne športne akcije pri nas PODARIM-DOBIM in tudi eden od ustanoviteljev športne loterije, ki jo je vodil med letoma 1996 in 1997. V obdobju od 2007 do 2014 je vodil

Smučarskoskalski klub Ilirija ter bil leta 2010 izvoljen tudi za predsednika zbora in odbora za skoke in nordijsko kombinacijo v Smučarski zvezi Slovenije, na tem položaju je še danes. Je eden pomembnejših članov na Smučarski zvezi Slovenije, ki se pogaja s sponzorji, pri

katerih zmore za nordijske discipline zbrati dovolj sredstev za nemoteno delovanje reprezentanc in preostalih slovenskih klubov, ki so se znašli na robu preživetja. S svojim nesebičnim delovanjem tako na klubski kot na zvezni ravni omogoča vsem klubom (ne le svojemu) in celotni nordijski panogi v Sloveniji nemoteno delo kljub težkim gospodarskim razmeram.

2015

2015

Anže URANKAR
Helena ŽIGON
Andrej RAZDRIH
Tomislav LEVOVNIK

Anže URANKAR, član Kajak kanu kluba

Ljubljana, se s kajakaštvom ukvarja osem let. V vseh teh letih je pokazal izjemen napredek – zanj in za kajakaški šport je bila sezona 2014 sanjska.

S sedemnajstimi leti se je Anže Urankar uvrstil v slovensko člansko kajakaško reprezentanco v spustu na divjih vodah in odlično nastopil na članskem svetovnem prvenstvu v Sondriu v Italiji, kjer je z ekipo osvojil naslov svetovnega prvaka. Postal je najmlajši svetovni prvak v zgodovini tega športa. Na mladinskem evropskem prvenstvu pa je osvojil srebrno medaljo. S svojo kvaliteto, nadarjenostjo in vsestranskostjo je avgusta 2014 blestel tudi v slalomu na mladinskih olimpijskih igrah v Nian Jingu na

Kitajskem in osvojil zlato olimpijsko medaljo v kajak slalomu. Postal je edini slovenski nosilec zlatega odličja v individualnih športih teh olimpijskih iger. Poleg uspehov, predvsem zaradi svojega značaja, predstavlja vzor generacijam mladih, ki se vključujejo v vrhunski šport.

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
**za dosežke v amaterskem in
strokovnem športnem delu**

Helena ŽIGON je izjemna, pogumna in vztrajna ženska, ki je premagala kruto otroštvo in se razvila v osebo izjemne volje in veselja do življenja. To je več kot 70 let dokazovala s sodelovanjem na številnih športnih prireditvah.

V času, ko ženskam niso pustili teči na razdaljah, daljših od dveh kilometrov, je iz navdušene rekreativke hitro postala serijska zmagovalka. Sodelovala je na vseh Ljubljanskih maratonih in na mnogih večjih in manjših tekaških prireditvah po Sloveniji in drugod. Poleg teka je tudi kolesarila in se med drugim udeležila kar dvajsetih velikih Franj, legendarnih kolesarskih maratonov. V svojem življenju je zabrisala marsikateri družbeni predsodek. Helena je dobra novica. Z neustavljivim tekom namreč v svet prinaša prepotrebno upanje in motivacijo ter obilo pozitivne energije«. Svoj zadnji pol maraton je pretekla točno na svoj 86. rojstni dan in s tem na novo postavila meje starosti. O njej je izšel biografski

roman *Bela dama*, s podnaslovom *Roman v 42. tisoč korakih*, ki ga je napisala antropologinja in prav tako tekačica Jasmina Kozina Praprotnik in v njem poudarila: »Heleno potrebujemo, ker nam daje upanje. Zaradi nje je marsikdo začel teči. Vsi si vsaj po malem želimo biti kot ona.«

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Andrej RAZDRIH se je organizirano ukvarjal s košarko, smučarskim tekom, kolesarjenjem, cestnim tekom in planinarjenjem. Bil je trener Košarkaškega kluba Tivoli, prehodil je slovensko planinsko transverzalo, osvojil dva vrhova v Himalaji, pretekel »Rajalta Rajalle« – 444 kilometrski smučarski tek čez Finsko, od ruske do švedske meje, bil je reden udeleženec Bloških tekov, prekolesaril veliko domačih in evropskih ter več etapnih kolesarskih dirk, pretekel šest slovenskih maratonov in v tujini londonskega, se udeležil ljubljanskega pohoda ob Žici

in še bi lahko naštevali.

Ljubljanski maraton v današnji obliki je sad njegove prvotne ideje, da bi si prestolnica mlade države zaslužila maraton.

Ta danes združuje pozitivno energijo skoraj 30.000 aktivnih udeležencev in mnogih tisoč sodelavcev, organizatorjev in izvajalcev ter še številnejših množic zadovoljnih navijačic

in navijačev. Njegova je tudi zasnova prireditve, ki obsega »discipline«, primerne za različne starosti. Vse našteto pa povsem zbledi v primerjavi z epohalno vlogo, ki jo opravlja kot predsednik Organizacijskega odbora Ljubljanskega maratona, kjer aktivno sodeluje že vseh dosedanjih 20 let. Je pobudnik in soustanovitelj te prireditve. Brez njegove strasti in iskrice v očeh, zavzetosti, modrosti in živosti, prireditev ne bi obstala, kaj šele, da bi se krepila z letnim prirastom, ob katerem se priklonijo oziroma kot pravimo: Zaradi svojih rekordnih rezultatov pri širjenju športne kulture, infrastrukture in množičnosti, je eden najzaslužnejših za razcvet zdrave rekreacijske mentalitete in prakse na Slovenskem.

“

Zakaj mit, ko je enkrat zaokrožen in celovit, ne potrebuje več ničesar in nikogar, temveč se hrani iz samega sebe in daje vtis, da se je življenje samo začelo uravnavati po njem, potem pa mu poidejo njegove življenjske moči in premine.

”

Marjan Rožanc,
odlomek iz eseja *Janez Pold*

- ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
**na profesionalnem, strokovnem in
organizacijskem področju**

Tomislav LEVOVNIK je bil že od rane mladosti predan športu, najprej kot aktivni tekmovalec v alpskem smučanju in igralec rokometa, nato pa poklicno in ljubiteljsko – kot športni delavec. Leta 1976 je postal glavni trener pri Smučarskem klubu Olimpija. To je bila sezona preboja mladih smučarjev Olimpije – Miše Magušarja, Bojane Dornig, Anje Zavadlav, Metke Jerman v takratne državne reprezentance. Leta 1978 je postal glavni trener ženske državne A reprezentance ter soustvarjalec zlatega obdobja slovenskega alpskega smučanja.

Kasneje je postal strokovni in organizacijski delavec, sodelavec, funkcionar in vodja številnih strokovnih organizacij, organov ter projektov – od lokalnega do državnega nivoja. Predsedoval je Komisiji za vrhunski šport in olimpijske

priprave pri ZTKOJ – Zvezi telesno kulturnih organizacij Jugoslavije in jugoslovanskemu olimpijskemu komiteju, Strokovnemu svetu za vrhunski šport pri Športni zvezi Slovenije in Olimpijskemu komiteju Slovenije in Strokovnemu svetu Republike Slovenije za šport.

Njegov doprinos k uspešnemu osamosvajanju slovenskega športa je neprecenljiv – bil je »gonilna

sila« pri izjemno korektnem in konstruktivnem razdruževanju od bivše države in uspešnem vključevanju v mednarodni športni prostor.

Dolgoletno volontersko sodelovanje v različnih operativnih nalogah in različnih organizacijskih odborih, še posebej v Organizacijskem komiteju Planica, kjer je deloval kar 22 let, je dopolnjevalo njegovo poklicno delo, ki je razširjalo pozitivne vrednote prostovoljnega ljubiteljskega dela v športu. Med drugim je deloval tudi kot predsednik Atletske zveze Slovenije, dolgoletni sekretar Kluba slovenskih olimpijcev in predsednik Kajakaške zveze Slovenije. S svojo visoko strokovnostjo, prizadevnostjo, delavnostjo in korektnostjo je pomembno sooblikoval uspešno obdobje slovenskega športa v zadnjih štirih desetletjih.

2016

2016

Marina PIRKMAJER
Radivoj STANIĆ
Matjaž UDIR

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Marina PIRKMAJER že več kot 30 let deluje kot amaterska trenerka umetnostnega drsanja v Drsalno-kotalkarskem klubu Stanko Bloudek, ustanovljenem leta 1978. V svoji dolgoletni karieri je vzgojila vrsto generacij slovenskih drsalcev, med njimi pionirske, mladinske in članske državne prvake. Svoj največji uspeh je dosegla z Mojco Kopač, najboljšo slovensko drsalko vseh časov, ki se je uvrščala na evropska in svetovna prvenstva, vedno v finale (najboljši rezultat 11.

mesto na EP) ter dvakrat na olimpijske igre. Vzgojila je še dva olimpijca, Luka Klasinca in Teodoro Poštič, ki sta se udeleževala tudi evropskih in svetovnih prvenstev. Kot trenerka je bila udeleženka štirih olimpijskih iger: 1992 Albertville, 1998 Nagano, 2002 Salt Lake City in 2010 Vancouver. V svoji karieri se je vedno izobraževala in ostala v stiku z najnovejšimi trendi v umetnostnem drsanju. Še vedno deluje kot strokovni vodja trenerjev v Drsalno-kotalkarskem klubu Stanko Bloudek, kjer nadzoruje razvoj mladih drsalcev in skrbi za vzgojo mlajših

trenerjev. Sodeluje tudi pri treningih na državni ravni in v strokovnem svetu s svojimi neprecenljivimi izkušnjami svetuje pri razvoju drsalcev v slovenski reprezentančni vrsti ter s prenosom znanja na mlajše generacije zagotavlja nadaljnji razvoj umetnostnega drsanja v Sloveniji.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Radivoj STANIĆ je bil v letih od 1983 do 1989 tehnični vodja Ženskega rokometnega kluba Olimpija, ki je igralo v 1. ligi bivše Jugoslavije in se dvakrat uvrstilo v finale jugoslovanskega rokometnega pokala EHF. V delo organov RD Slovan se je vključil leta 1990 po prihodu iz ljubljanskega Tivolija in postal tehnični vodja članske rokometne ekipe. Kmalu je postal član izvršnega odbora ZŠD Slovan in sekretar RD Slovan. Še danes deluje kot svetovalec uprave RD Slovan in član izvršnega odbora ZŠD Slovan. V vseh teh letih je ekipa iz Kodeljevega doživela veliko vzponov in padcev. Še posebej hudo je bilo v letih 2003 in 2011, ko je prav on skupaj s starimi igralci RD Slovan uspešno reševal finančno problematiko društva, kar je povzročilo vnovično uvrstitev članske ekipe v 1. Slovensko rokometno ligo. Poleg tega je bil tudi tehnični

vodja slovenske mladinske in kadetske moške rokometne reprezentance. Reprezentanci sta se dvakrat udeležili evropskega prvenstva, mladinska je bila celo finalistka mladinskega evropskega prvenstva, kadetska tudi dvakrat svetovnega prvenstva. Od leta 2005 opravlja tudi vlogo tehničnega vodja slovenske članske rokometne reprezentance. Znanje,

ki ga je pridobil z delom v reprezentanci, je v veliki meri prenašal v delo ekip na Kodeljevem. Radivoj Stanić je s svojim dolgoletnim amaterskim in profesionalnim delom v RD Slovan in ZŠD Slovan pripomogel k uveljavitvi društva, rokometu in športa na Kodeljevem v Ljubljani.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Matjaž UDIR se je namiznemu tenisu zapisal že zelo zgodaj. Leta 1968 je bil pobudnik ustanovitve Družabnega kluba Kajuh, poznejšega Namiznoteniškega kluba Kajuh, in v njem opravljal funkcijo sekretarja. Opravil je tudi izpit za trenerja in republiškega ter zveznega sodnika namiznega tenisa. Prav zaradi njegove vztrajnosti je klub postal pomemben člen znotraj Namiznoteniške zveze Slovenije tako na tekmovalnem kot tudi na organizacijskem področju. Pod njegovim vodstvom so od leta 1973 prirejali Kajuhov memorial v namiznem tenisu. Skupaj s sodelavci je izvedel dvanajst memorialov, na zadnjem je leta 1984 nastopilo blizu 1000 igralcev in igralk iz devetih držav. Leta 1976 je postal generalni sekretar LONTZ, kjer so bili zaposleni vsi ljubljanski

namiznoteniški trenerji ne glede na klub, iz katerega so izhajali. Kot profesionalni delavec se je še dodatno zagrzel v delo, kar prispevalo k številnim športnim dosežkom, organizaciji in izvedbi najzahtevnejših tekmovanj, tudi mednarodnih, in k napredku pri izpopolnjevanju trenerjev,

ki so dobili izkušnje in znanje vrhunskih strokovnjakov namiznega tenisa, kot je na primer kitajski trener Hsi En Ting. Leta 1984 je bil prav zaradi svoje natančnosti, rednosti in skrbnosti izbran za vodenje in upravljanje Športne dvorane Krim na Galjevici. Uspešno je opravil dograditev dvorane (garderobe, namiznoteniška dvorana, interni bife) in vsa leta skrbel za vrhunsko vzdrževanje in vodenje dvorane, kar je omogočilo vedno odlične vadbene razmere. Matjaž Udir je športni funkcionar z bogatim minulim delom od snovalca organiziranega športa v krajevnem okolju prek organizatorja strokovnega vodenja namiznega tenisa v mestu Ljubljana do vrhunskih vodstvenih dosežkov pri upravljanju dvorane Krim na Galjevici v Ljubljani. Amatersko in profesionalno je v športu dejaven že več kot 48 let.

A large, light gray graphic of a bicycle wheel is positioned on the left side of the page. The wheel is partially cut off by the edge of the page. The spokes are thin lines radiating from the center, and the rim is a thick, curved line. The background is a solid dark gray.

2017

Benjamin SAVŠEK
Goran DRAGIĆ
Matjaž JEMEC
Silvo MARINČIČ

Benjamin SAVŠEK že deset let dokazuje, da je eden najboljših kanuistov na divjih vodah na svetu. Član Kajak kanu kluba Tacen je na poletnih olimpijskih igrah v Riu de Janeiru 2016 osvojil 6. mesto, naslednje leto pa je na svetovnem prvenstvu v Pauju postal svetovni prvak in tako z najzlahtnejšim odličjem dopolnil svoj komplet medalj s svetovnih prvenstev, saj je v letu 2013 osvojil bron ter pozneje, v letih 2014 in 2015, še srebro. S svojim odnosom do športa in športnim načinom življenja je pravi zgled mlajšim tekmovalcem in njihov vzornik.

Benamina odlikuje vrhunska tehnika, zaradi česar ga cenijo tudi vsa svetovna konkurenca. S svojo hitrostjo in tehniko veslanja premika meje mogočega in predstavlja velik izziv preostalim sotekmovalcem.

Goran DRAGIĆ, kapetan zlate

košarkarske reprezentance iz Eurobasketa 2017 v Turčiji, je predlagan za nagrado Marjana Rožanca za leto 2017. Če so se v zadnjih letih pojavljali očitki, da Ljubljana ne premore vrhunskih športnikov, lahko po letu 2017 rečemo: »Ljubljana ima od nekdaj vrhunski šport in vrhunske športnike. Po letu 2017 ima športna Ljubljana celo več: ima Gorana Dragića.«

Julija 2015 je podpisal petletno in 90 milijonov ameriških dolarjev vredno pogodbo s klubom NBA – Miami Heat. Že vrsto let je slovenski reprezentant, v zadnjih letih tudi kapetan reprezentance. Posebej ponosno v Ljubljani vrednotimo vse, kar je povezano z delovanjem Gorana Dragića v ljubljanskih klubih. V letih od 2003 do 2004 je igral pri Iliriji Ljubljana, nato dve sezoni pri Slovanu in eno sezono (2007/2008) pri Olimpiji. Vsaj nekatere njegove nagrade je treba poudariti: novinec slovenske lige leta 2005; igralec najboljše peterke evropskega prvenstva leta 2013; igralec, ki je najbolj napredoval v ligi NBA, leta 2014; igralec najboljše peterke evropskega prvenstva in najkoristnejši igralec evropskega prvenstva Eurobasket 2017. Po evropskem prvenstvu 2017 statistike o Goranu Dragiću ne potrebujemo. Njegova izjemnost se najbolj izraža v njegovi igri – način, po katerem je deloval v timu »zlate reprezentance«, je primer za učbenike – ne zgolj športne! V srcu je imel načrt uspeha ekipe, sodeloval je pri izboru strokovnega in igrskega tima, razporedil je vloge v skupini, prevzemal odgovornost, podpiral soigralce, stopal v ospredje in se v pravih trenutkih povsem podredil in spojil s skupino, s timom. Preplet veličine in skromnosti. Goran Dragić je prišel do statusa narodnega junaka v pravem pomenu besede. Ali je sploh mogoče doseči še kaj več kot osrečiti celoten narod; ga poenotiti v mislih, hrepenenju in neizmerni sreči. Pričaral nam je dan, ko smo bili vsi zmagovalci. Ali, kot zna najbolje povedati Goran sam: »Sem le Gogi iz ljubljanskih Kosez. Družina, v kateri sem odraščal, je zagotovo zelo vplivala na moj uspeh.« Njegov oče pravi: »Ob vsem tem je najbolj pomembno, da sta sinova dobra človeka.«

Za rojstvo mita, kakršen je pri Slovencih mit o Planici in letalcu na smučeh, so seveda potrebni številni vzgibi in pogoji, od zgodovinskih, zemljepisnih in nacionalnih do psihosocialnih, ki jih je skoraj težko naštetih, pretresti in povezati v končni rezultat, v mitično celoto. Dovolj je, če omenimo našo specifično ljubezen do narave in še posebej do gora, naš specifični odnos do športa kot sestavnega dela slovenske kulture, ki nas je konstituirala kot narod, naše dolgoletno prizadevanje za prisotnost v širšem svetu in še večje prizadevanje za vključitev v moderne strukture življenja ...

Marjan Rožanc,
odlomek iz eseja *Planica*

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Matjaž JEMEC se je v Plavalni klub Ljubljana vključil kot eden izmed staršev z volonterskim delom in tako leta 1987 postal predsednik kluba. V tem obdobju je klub dosegal največje uspehe na mednarodnem področju, tako v mlajših kot starejših starostnih kategorijah so se plavalci vzpenjali na sam vrh. Med letoma 1990 in 1997 opravlja delo predsednika Plavalne zveze Slovenije. Leta 1992 je slovensko plavanje sprejeto v LEN in FINA, v tem času je osvojena tudi prva medalja pod slovensko zastavo. Matjaž Jemec je od ustanovitve Olimpijskega komiteja Slovenije redno sodeloval pri delovanju ter posameznih projektih OKS, bil je podpredsednik OKS, predsednik Odbora za vrhunski šport v mandatu 1995–1998, član Odbora za vrhunski šport v mandatih 1998–2002 in 2002–2006. Kot vodja odprave je sodeloval na več sredozemskih igrah, in sicer v Bariju leta 1997, v Tunisu leta 2001, v Almeriji leta 2005 ter v Pescari leta 2009. Prav tako je bil vodja odprave na olimpijskih festivalih evropske mladine leta 1993 v Valkensvaardu, leta 1995 v Bathu ter leta 1999

v Esbjergu. Matjaž Jemec je kot dolgoletni športni delavec veliko prispeval k razvoju športa, uveljavljanju olimpizma in olimpijskih vrednot. S svojim zgledom je pripomogel, da je Plavalna zveza Slovenije znova pridobila ugled tako na slovenski kot na mednarodni športni sceni.

► ZA DELO V DALJŠEM ČASOVNEM OBDOBJU
na strokovnem in organizacijskem področju

Silvo MARINČIČ je že 36 let profesionalni trener ženske športne gimnastike v Gimnastičnem društvu Zelena jama. V času njegovega delovanja je GD Zelena jama prevzel vodilno vlogo v ženski športni gimnastiki še v času nekdanje Jugoslavije in je še danes vodilni klub v državi. Tekmovalke osvajajo državno prvenstvo skoraj v vseh mlajših starostnih kategorijah in so vključene v državne reprezentance vseh selekcij. Silvo Marinčič je kot trener udeležil 13 evropskih ter šestih svetovnih prvenstev. Njegova tekmovalka Bojana Vrščaj je bila prva v zgodovini slovenske ženske

športne gimnastike, ki se je uvrstila v finale svetovnega pokala. Pozneje je to uspelo tudi Adeli Šajn, ki je na svetovnih pokalih dosegla kar nekaj uvrstitev med prve tri. Uspeh njegove trenerske kariere je bila prav uvrstitev Adele Šajn na olimpijske igre leta 2008 v Pekingu. Leta 2002 je Silvo Marinčič prejel nagrado Gimnastične zveze Slovenije za najuspešnejšega trenerja mlajših kategorij, v letih od 2003 do 2010 prejel še nagrado za najuspešnejšega trenerja v članski kategoriji.

Tedaj sem končno z ostalimi zelenojamskimi otroki vdrl na igrišče tudi jaz, prvi dan seveda plašno, potem pa z vsakim dnem bolj sproščeno ... Zbijali smo žogo iz cunj, plezali po ograji Töniesovih skladišč onkraj igrišča, poležavali po visoki, nepokošeni travi, dirjali po lešnati atletski stezi, ki jo je prerasel plevel ... Do sitega smo se naužili tega prepovedanega prostora.

Marjan Rožanc,
odlomek iz dnevniških zapisov *Svoboda in narod*

Mestna občina Ljubljana

LJUBLJANA. **Zate.**

LJUBLJANA. **For you.**